

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2020 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący: SSO Jarosław Poch

Protokolant: st. sekretarz Ewa Nowak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Częstochowie Mariusza Margola

po rozpoznaniu w dniach 28.08, 23.09., 23.10, 25.11 2014 r., 08.01., 05.03., 07.04., 21.05., 16.07., 06.10., 19.11., 10.12.2015 r., 21.01., 25.02., 22.03., 24.05., 23.06., 19.07., 20.09., 24.11., 19.12. 2016r., 24.01., 09.03., 12.04., 25.05., 06.07., 31.08., 28.09., 26.10., 29.11., 11.12.2017 r., 25.01., 27.02., 10.04., 27.11., 18.12.2018r., 26.02., 27.03., 17.04., 12.06., 26.06., 12.11.2019r., 10.01., 18.02., 15.07., 08.09., 29.09. 2020 r. w C.

sprawy:

J. S. (1) s. L. i K. z d. B., urodzonego (...) w C.

o to, że

I - w okresie od stycznia do grudnia 2010 roku w K. i C., będąc dłużnikiem wielu wierzycieli poprzez systematyczne wycofywanie środków pieniężnych z obrotu gospodarczego prowadzonej przez siebie firmy (...), doprowadził ją do stanu niewypłacalności,

tj. o przestępstwo z art. 301 § 2 kk

II - w dniach 4 maja 2011 roku, 28 marca 2011 roku oraz 28 kwietnia 2012 roku w K., prowadząc działalność gospodarczą pod firmą (...) w Koreckie do Sprawozdania Finansowego za rok 2009 oraz w Sprawozdaniach Finansowych za rok 2010 i 2011 zawarł nierzetelne dane w postaci zawyżania aktywów o kwoty środków pieniężnych, które faktycznie nie występowały w obrocie gospodarczym firmy,

tj. o przestępstwo z art. 77 pkt 2 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości w zw. z art. 12 kk

III - w dniu 9 maja 2011 roku w K. i C. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, polecił innej ustalonej osobie przedłożenie pracownikowi (...) Bank (...) S.A. Oddział w C., uprzednio sfałszowanych przez siebie dokumentów dotyczących kondycji finansowej prowadzonej przez siebie firmy (...) w zakresie Budownictwa (...) z siedzibą w K., w szczególności poprzez przerobienie w „Bilansie” oraz „Rachunku zysków i strat” za rok 2010 kwot zysku i wskazanie kwoty 1 121 000 PLN, podczas gdy faktycznie była to kwota 121 000 PLN, jak również w przerobieniu sumy dochodów w „Zeznaniu podatkowym PIT-36L za rok 2010” z kwoty 139 099,57 PLN na kwotę 1 139 099,37 PLN, przy czym dokumenty te miały istotne znaczenie dla udzielonego w dniu 8 marca 2010 roku, a następnie 5 krotnie aneksowanego w dniach 29.03.2010r., 23.08.2010 r., 27.12.2010 r., 10.02.2011 r. i 20.09.2011 r. kredytu rewolwingowego nr (...) w kwocie 5 000 000 PLN doprowadzając (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia wskazanym mieniem znacznej wartości,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 273 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k.

IV - w okresie od 5 kwietnia 2011 roku do 21 października 2011 roku w D., nie

mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli (...) Sp. z o.o. z/s w D. w błąd co do zamiaru zapłaty za zamówione i odebrany piasek oraz grys, doprowadził wskazany wyżej podmiot gospodarczy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 62 317,63 PLN,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. przy zast. art. 12 k.k.

V - w okresie od 25 maja do 15 listopada 2011 roku w S., nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli firmy (...) z/s w S. w błąd co do zamiaru zapłaty za usługi frezowania drogowej powierzchni bitumicznej, doprowadził wskazany wyżej podmiot gospodarczy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 402 304,94 PLN,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. przy zast. art. 12 k.k.

VI - w dniu 17 czerwca 2011 roku w C., działając w celu uzyskania kredytu obrotowego. przedłożył pracownikowi (...) z/s w R., uprzednio podpisany przez siebie wniosek kredytowy, zawierający nierzetelne dane dotyczące posiadanych zobowiązań przez prowadzoną przez siebie firmę (...) z siedzibą w K., poprzez zatajenie faktu posiadania w tym czasie kredytu w wysokości 5.700.000 PLN w (...) Bank (...) S.A., w wyniku czego poprzez zawarcie w dniu 22 czerwca 2011 roku umowy kredytowej o nr (...), doprowadził (...) z/s w R. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 2 000 000 PLN,,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k.

VII - w okresie od 17 czerwca 2011 roku do 28 września 2011 roku w R., C., W., K. i B. nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli (...) Sp. z o.o. z/s w R. w błąd co do zamiaru zapłaty za usługi znakowania – malowania dróg, doprowadził wskazany wyżej podmiot gospodarczy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 60 924,65 PLN,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. przy zast. art. 12 k.k.

VIII - w dniu 28 września 2011 roku w K. i C. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, zawierając we wniosku kredytowym nierzetelne dane dotyczące kondycji finansowej prowadzonej przez siebie firmy (...) z siedzibą w K., wprowadził w błąd pracowników (...) Bank (...) S.A. Oddział w C. co do okoliczności mających istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, w szczególności poprzez zawyżenie posiadanych przez tą firmę na koniec 2010 roku należności poprzez wskazanie łącznej kwoty 11 051 000 PLN, podczas gdy faktycznie była to kwota 935 400 PLN oraz zaniżenie zobowiązań poprzez wskazanie kwoty 10 357 000 PLN, podczas gdy faktycznie była to kwota 17 365 300 PLN, w wyniku czego zawierając w dniu 21 października 2011 r. umowę w formie Aneksu nr (...) do umowy kredytowej z dnia 8 marca 2010 roku nr (...), uzyskał podwyższenie kwoty kredytu rewolwingowego z kwoty 5 000 000 PLN do sumy 8 000 000 PLN, doprowadzając (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie 3 000 000 PLN,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k.

IX - w okresie od 30 września 2011 roku do dnia 17 października 2011 roku w D., nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli PPHU (...) S.A. w błąd co do zamiaru zapłaty za zamówione i odebrane kruszywo, doprowadził PPHU (...) S.A. w D. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 87 673,23 PLN,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. przy zast. art. 12 k.k.

X - w okresie od 8 października 2011 roku do dnia 19 listopada 2011 roku w S., nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli (...) Sp. z o.o. w błąd co do zamiaru zapłaty za zamówione

i odebrane kruszywo, doprowadził (...) Sp. z o.o. z S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 245 237,50 PLN,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. przy zast. art. 12 k.k.

XI - w okresie od 8 listopada 2011 roku do 18 listopada 2011 roku w R., nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli (...) Sp. z o.o. z/s w R. w błąd co do zamiaru zapłaty za zamówione i odebrane rury typu helcor i pecor, doprowadził wskazany wyżej podmiot gospodarczy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 50 348,53 PLN,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. przy zast. art. 12 k.k.

XII - w okresie od 14 listopada 2011 roku do dnia 9 grudnia 2011 roku w S. nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli (...) w S. w błąd co do zamiaru zapłaty za zamówione i odebrane kruszywo oraz co do prawa własności stanowiącej przedmiot zabezpieczenia transakcji: linii technologicznej do produkcji mas bitumicznych (...), poprzez zatajenie faktu, iż maszyna ta wcześniej została mocą umowy z dnia 23.10.2009 r. przewłaszczona na rzecz (...) w R., doprowadził Górnické Zakłady (...) w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 456 456,81 PLN,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. przy art. 12 k.k.

XIII - w okresie od 18 listopada 2011 roku do 9 grudnia 2011 roku w A., nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając N. B. w błąd co do zamiaru zapłaty za usługi transportowe oraz zamówione i odebrane kruszywo, doprowadził firmę (...) z/s w A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 108 000 PLN,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. przy zast. art. 12 k.k.

XIV - w okresie od 5 grudnia 2011 roku do dnia 16 grudnia 2011 roku w N., nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli (...) S.A. w N. w błąd co do zamiaru zapłaty za zamówione i odebrane kruszywo, doprowadził Kopalnie (...) S.A. w N. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 205 181,21 PLN,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. przy art. 12 k.k.

XV - w dniu 16 grudnia 2011 roku w C., działając w celu uzyskania kredytu polecił innej ustalonej osobie przedłożenie pracownikowi (...) Bank (...) S.A. Oddział w C., uprzednio podpisanego przez siebie wniosku kredytowego, zawierającego nierzetelne dane dotyczące kondycji finansowej prowadzonej przez siebie firmy (...) z siedzibą w K., w szczególności poprzez zawyżenie posiadanych przez tą firmę na koniec 2010 roku należności poprzez wskazanie łącznej kwoty 11 051 000 PLN, podczas gdy faktycznie była to kwota 935 400 PLN oraz zaniżenie zobowiązań poprzez wskazanie kwoty 10 357 000 PLN, podczas gdy faktycznie była to kwota 17 365 300 PLN, usiłując doprowadzić (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 11 600 000 PLN, jednakże zamiaru nie zrealizował z uwagi na odmowę udzielenia kredytu przez bank,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k.

XVI - w okresie od grudnia 2011 roku do lutego 2012 roku w K., nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli (...) Sp. z o.o. z/s w S. w błąd co do zamiaru zapłaty za zamówione i odebrane krawężniki, rury, koryta ściekowe i palety, doprowadził wskazany wyżej podmiot gospodarczy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 191 292 PLN,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. przy zast. art. 12 k.k.

XVII - w okresie od 22 grudnia 2011 roku do 30 marca 2012 roku w C., nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli (...) s.c. z/s w C. w błąd co do zamiaru zapłaty za zamówione i odebrane kruszywo, doprowadził wskazany wyżej podmiot gospodarczy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 119 907,30 PLN,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. przy zast. art. 12 k.k.

XVIII - w dniu 10 stycznia 2012 r. w K., przywłaszczył powierzone mu mienie ruchome w postaci koparki kołowej (...)41 o wartości 51 660 PLN, na szkodę (...) w R.,

tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k.

XIX - w dniu 10 stycznia 2012 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzając W. B. w błąd co prawa własności koparki kołowej (...), poprzez zatajenie faktu, iż maszyna ta wcześniej została mocą umowy z dnia 23.10.2009 r. przewłaszczona na rzecz (...) w R., sprzedał ją wyżej wymienionemu, doprowadzając firmę (...) z/s w Ł. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 51 660 PLN,,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

XX - w dniu 11 stycznia 2012 r. w K., przywłaszczył powierzone mu mienie ruchome w postaci spycharki (...)130 o wartości 24 600 PLN, na szkodę (...) w R.,

tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k.

XXI - w dniu 11 stycznia 2012 r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzając R. K. w błąd co prawa własności spycharki (...), poprzez zatajenie faktu, iż maszyna ta wcześniej została mocą umowy z dnia 23.10.2009 r. przewłaszczona na rzecz (...) w R., sprzedał ją wyżej wymienionemu, doprowadzając firmę (...) z/s w C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 24 600 PLN,,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

XXII - w dniu 9 lutego 2012 roku w M. i C., działając w celu uzyskania kredytu krótkoterminowego, przedłożył pracownikowi (...) Banku (...) z/s w W., uprzednio podpisany przez siebie wniosek kredytowy, zawierający nierzetelne dane dotyczące posiadanych aktywów i zobowiązań przez prowadzoną przez siebie firmę (...) z siedzibą w K., poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru spłaty kredytu oraz zatajenie faktu uprzedniego przewłaszczenia na rzecz innego banku części środków trwałych w postaci: walca drogowego (...), walca gumowego (...), spycharki (...), spycharko-równiarki (...), koparki kołowej (...), rozkładarki mas bitumicznych (...) oraz przedłożenie sfalszowanego dokumentu w postaci wniosku do Sądu Rejonowego w C. o wykreślenie hipoteki umownej w kwocie 3 000 000 PLN ustanowionej na rzecz innego banku, a w konsekwencji zawarcie w dniu 15 marca 2012 roku umowy kredytowej o nr (...), doprowadził (...) Bank (...) z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 7 500 000 PLN,,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k.

XXIII - w dniu 9 lutego 2012 r. w K., przywłaszczył powierzone mu mienie ruchome w postaci ładowarki (...) (...) o nr fabr. (...) o wartości 2460 PLN, na szkodę Banku Spółdzielczego w P. ,

tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k.

XXIV - w dniu 9 lutego 2012 r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzając J. J. (1) w błąd co prawa własności ładowarki (...) (...) o nr fabr. (...), poprzez zatajenie faktu, iż pojazd ten wcześniej został mocą umowy z dnia 3.03.2010 r. przewłaszczony na rzecz Banku Spółdzielczego w P., sprzedał go wyżej wymienionemu, doprowadzając J. J. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2.460 PLN,,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

XXV - w dniu 14 lutego 2012 r. w K., przywłaszczył powierzone mu mienie ruchome w postaci spycharki ładowarki (...) o wartości 20.000 PLN, na szkodę (...) w R.,

tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k.

XXVI - w dniu 14 lutego 2012 r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzając przedstawiciela firmy (...) Sp. z o.o. z/s w P. działającego w imieniu firmy (...) z K. (Afganistan) w błąd co prawa własności ładowarki (...), poprzez zatajenie faktu, iż maszyna ta wcześniej została mocą umowy z dnia 23.10.2009 r. przewłaszczona na rzecz (...) w R., sprzedał ją za pośrednictwem wyżej wymienionego, doprowadzając firmę (...) z K. z/s w Afganistanie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.000 PLN,,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

XXVII - w dniu 23 marca 2012 r. w K., przywłaszczył powierzone mu mienie ruchome w postaci układarki mas bitumicznych (...) o nr fabr. VIN : (...) i wartości 147 600 PLN, na szkodę (...) Banku (...) z/s w W. ,

tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k.

XXVIII - w dniu 23 marca 2012 r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzając J. S. (2) w błąd co prawa własności układarki mas bitumicznych (...) o nr fabr. VIN : (...) poprzez zatajenie faktu, iż pojazd ten wcześniej został mocą umowy z dnia 15.03.2012 r. przewłaszczony na rzecz (...) Banku (...) z/s w W., sprzedał go wyżej wymienionemu, doprowadzając (...) Sp. z o.o. z/s w L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 147 600 PLN,,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

XXIX - w okresie od 26.03.2012 r. do 31.03.2012 w K. działając z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzając: M. T., H. Ś., W. P., K. S. (1), H. G. (1) i T. W. w błąd co prawa własności środków obrotowych w postaci: m.in. kruszywa budowlanego, grysu bazaltowego i mieszanki granulowanej, poprzez zatajenie faktu, iż środki te wcześniej zostały mocą umowy z dnia 15.03.2012 r. przewłaszczony na rzecz (...) Banku (...) z/s w W., sprzedał je wyżej wymienionym, doprowadzając (...) Przedsiębiorstwo (...) z/s w K., (...) Sp. z o.o. z/s w L., W. P., (...) z/s w K. i H. G. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 325 140,49 PLN,,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. przy zast. art. 12 k.k.

XXX - w dniu 6 kwietnia 2012 r. w K., przywłaszczył powierzone mu mienie ruchome w postaci samochodu ciężarowego (...) o wartości 110.700 PLN, na szkodę (...) Banku (...) z/s w W. ,

tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k.

XXXI - w dniu 6 kwietnia 2012 r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzając D. G. w błąd co prawa własności samochodu ciężarowego (...), poprzez zatajenie faktu, iż pojazd ten wcześniej został mocą umowy z dnia 15.03.2012 r. przewłaszczony na rzecz (...) Banku (...) z/s w W., sprzedał go wyżej wymienionemu, doprowadzając firmę (...) z/s w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 110.700 PLN,,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

XXXII - w okresie od 3 stycznia 2012 roku do 7 maja 2012 roku w K., C. i innych miejscowościach na terenie kraju prowadząc działalność gospodarczą pod firmą (...) w sytuacji grożącej mu niewypłacalności oraz w celu udaremnienia orzeczeń sądów cywilnych oraz postępowań egzekucyjnych, udaremniał i uszczuplał zaspokojenie swoich wierzycieli, a także nie mogąc zaspokoić wszystkich wierzycieli spłacał tylko niektórych, czym działał na szkodę pozostałych , tj.

(...) Bank (...) SA, (...) Bank (...) w R., (...) Bank (...) w W., (...) D. G. z/s w P., (...) Zakładów (...) z/s w S., PPHU (...) SA z/s w D., Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Sp. z o.o. z/s w S., Kopalni (...) SA z/s w N., firmy (...) z/s w P., (...) Sp. z o.o. z/s w S., (...) Sp. z o.o. z/s w L., (...) Sp. z o.o. z/s w O., K. K. (2), (...) z/s w D., (...) Sp. z o.o. z/s w P., (...) Sp. z o.o. z/s w R., J. R., Z. M., A. H., R. L. (1), (...) Sp. z o.o. z/s w W., (...) Sp. z o.o. z/s w R., Przedsiębiorstwa Handlowego (...), z/s w K., firmy (...) z/s w C., firmy (...) z/s w O., (...) sc z/s w C., (...) Sp. z o.o. z/s w R., (...) Sp. z o.o. z/s w L., (...) Sp. z o.o. z/s w K., (...) A. Z. z/s w K., firmy kamieniarskiej S. D. z/s w Ś., firmy (...) z/s w C., firmy (...) z/s w S., Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w K. oraz Izby Celnej w K., przy czym :

- w okresie od 3.01.2012 r. do 10.04.2012 r. pobrał z (...) Bank (...) SA, Bank Spółdzielczego w P., (...) SA oraz Banku (...) SA środki pieniężne w postaci gotówki, w łącznej kwocie 2 281 000 PLN,

- w okresie od stycznia do kwietnia 2012 r. sprzedał środki trwale, tj. maszyny i urządzenia oraz środki transportu o łącznej wartości 3 199 132,25 PLN,

- w okresie od marca do kwietnia 2012 r. sprzedał materiały budowlane o łącznej wartości 193 591,01 PLN,

- w dniu 7.05.2012 r. sprzedał nieruchomości o obszarze 2,22 ha oraz nieruchomości o obszarze 18,91 ha, położone w miejscowości K., dla których Sąd Rejonowy w Bytowie prowadzi księgi wieczyste KW nr (...) i KW nr (...) za łączną kwotę 600 000 PLN,

tj. o przestępstwo z art. 300 § 1 i 3 k.k.

orzeka:

1. oskarżonego **J. S. (1)** od dokonania zarzucanych mu czynów, szczegółowo opisanych w punktach I, XXIX, XXX i XXXI części wstępnej wyroku uniewinnia, kosztami postępowania w tej części obciążając Skarb Państwa ;

2. oskarżonego **J. S. (1)** uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu, szczegółowo opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku, tj. za winnego przestępstwa z art. 77 pkt 2 Ustawy z dnia 29.09.1994 r. o rachunkowości w zw. z art. 12 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015 r.) i za to na podstawie art. 77 pkt 2 Ustawy z dnia 29.09.1994 r. o rachunkowości w zw. z art. 33§1 i 3kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny jest równoważna kwocie 100 (sto) złotych;

3. w miejsce czynów opisanych w punktach III i VIII części wstępnej wyroku uznaje oskarżonego **J. S. (1)** za winnego tego , że w dniu 28 września 2011 r. w C., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w celu uzyskania podwyższenia limitu kredytu rewolwingowego nr (...) przedłożył uprawnionym pracownikom (...) Bank (...) S.A.- Oddział w C. uprzednio podrobione przez siebie dokumenty dotyczące kondycji finansowej firmy (...) -usługi w zakresie budownictwa drogowego z siedzibą w K. w postaci bilansu oraz rachunku zysków i strat za 2010 rok, wykazujące zysk w kwocie 1.121.000 złotych, podczas gdy w rzeczywistości była to kwota 121.000 złotych, a nadto wykazał należności za 2010 rok w kwocie łącznej 11.051.000, podczas gdy w rzeczywistości była to kwota 935.400 złotych i zobowiązania w kwocie 10.357.000 złotych, podczas gdy w rzeczywistości była to kwota 17.365.300 złotych oraz deklaracji podatkowej PIT-36L za 2010 rok wykazującej zysk w kwocie 1.139.099,37 złotych, podczas gdy w rzeczywistości była to kwota 139.099,37 złotych, które to dokumenty stanowiły podstawę do podwyższenia limitu kredytowego z kwoty 5.000.000 złotych do 8.000.000 złotych na mocy aneksu nr (...) podpisanego w dniu 21 października 2011 roku, doprowadzając w ten sposób wskazany bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.000.000 złotych, tj. za winnego przestępstwa z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. i art. 297§1 k.k. w zw. z art. 270§ 1 k.k. przy zast. art. 11§2 k.k. i za to na mocy art. 294§ 1 k.k. przy zast. art. 11 §3 k.k. w zw. z art. 33 §2i3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 300 (trzysta) stawek dziennych, przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny jest równoważna kwocie 100 (sto) złotych;

4.oskarżonego **J. S. (1)** uznaje za winnego tego , że w okresie od 5.04.2011 r. do 30.03.2012 r. działając w podobny sposób w krótkich odstępach czasu dopuścił się następujących przestępstw :

- w okresie od 5 kwietnia 2011 roku do 21 października 2011 roku w D., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli (...) Sp. z o.o. z/s w D. w błąd co do zamiaru zapłaty za zamówione i odebrany piasek oraz grys, doprowadził wskazany wyżej podmiot gospodarczy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 62 317,63 PLN,

tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06 2015 r.)

- w okresie od 17 czerwca 2011 roku do 28 września 2011 roku w R., C., W., K. i B. działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli (...) Sp. z o.o. z/s w R. w błąd co do zamiaru zapłaty za usługi znakowania – malowania dróg, doprowadził wskazany wyżej podmiot gospodarczy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 60 924,65 PLN,

tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06 2015 r.)

-w okresie od 30 września 2011 roku do dnia 17 października 2011 roku w D., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli PPHU (...) S.A. w błąd co do zamiaru zapłaty za zamówione i odebrane kruszywo, doprowadził PPHU (...) S.A. w D. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 87 673,23 PLN,

tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06 2015 r.)

-w okresie od 8 listopada 2011 roku do 18 listopada 2011 roku w R., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli (...) Sp. z o.o. z/s w R. w błąd co do zamiaru zapłaty za zamówione i odebrane rury typu helcor i pecor, doprowadził wskazany wyżej podmiot gospodarczy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 50 348,53 PLN,

tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06 2015 r.)

- w okresie od 18 listopada 2011 roku do 9 grudnia 2011 roku w A., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając N. B. w błąd co do zamiaru zapłaty za usługi transportowe oraz zamówione i odebrane kruszywo, doprowadził firmę (...) z/s w A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 101.993,79 PLN,

tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06 2015 r.)

- w okresie od grudnia 2011 roku do lutego 2012 roku w K., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli (...) Sp. z o.o. z/s w S. w błąd co do zamiaru zapłaty za zamówione i odebrane krawężniki, rury, koryta ściekowe i palety, doprowadził wskazany wyżej podmiot gospodarczy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 191 292 PLN,

tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06 2015 r.)

- w okresie od 22 grudnia 2011 roku do 30 marca 2012 roku w C., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli (...) s.c. z/s w C. w błąd co do zamiaru zapłaty za zamówione i odebrane

kruszywo, doprowadził wskazany wyżej podmiot gospodarczy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 119 907,30 PLN,

tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06 2015 r.)

i za to na mocy art. 286 § 1 k.k. przy zast. art. 91 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015 r.) w zw. z art. 33 § 2 i 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 300 (trzysta) stawek dziennych, przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny jest równoważna kwocie 100 (sto) złotych;

5. oskarżonego **J. S. (1)** uznaje za winnego tego, że w okresie od 25.05.2011 r. do 16.12.2011 r. działając w podobny sposób w krótkich odstępach czasu dopuścił się następujących przestępstw:

- w okresie od 25 maja do 15 listopada 2011 roku w S., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli firmy (...) z/s w S. w błąd co do zamiaru zapłaty za usługi frezowania drogowej powierzchni bitumicznej, doprowadził wskazany wyżej podmiot gospodarczy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 402 304,94 PLN,

tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06 2015 r.)

- w okresie od 8 października 2011 roku do dnia 19 listopada 2011 roku w S., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli (...) Sp. z o.o. w błąd co do zamiaru zapłaty za zamówione i odebrane kruszywo, doprowadził (...) Sp. z o.o. z S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 245 237,50 PLN,

tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06 2015 r.)

- w okresie od 14 listopada 2011 roku do dnia 9 grudnia 2011 roku w S. działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli (...) w S. w błąd co do zamiaru zapłaty za zamówione i odebrane kruszywo oraz co do prawa własności stanowiącej przedmiot zabezpieczenia transakcji: linii technologicznej do produkcji mas bitumicznych (...), poprzez zatajenie faktu, iż maszyna ta wcześniej została mocą umowy z dnia 23.10.2009 r. przewłaszczona na rzecz (...) w R., doprowadził Górnice Zakłady (...) w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 456 456,81 PLN,

tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06 2015 r.)

- w okresie od 5 grudnia 2011 roku do dnia 16 grudnia 2011 roku w N., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli (...) S.A. w N. w błąd co do zamiaru zapłaty za zamówione i odebrane kruszywo, doprowadził Kopalnie (...) S.A. w N. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 205 181,21 PLN,

tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06 2015 r.)

i za to na mocy art. 294 § 1 k.k. przy zast. art. 91 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015 r.) w zw. z art. 33 § 2 i 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze

300 (trzysta) stawek dziennych, przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny jest równoważna kwocie 100 (sto) złotych;

6. oskarżonego **J. S. (1)** uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu, szczegółowo opisanego w punkcie VI części wstępnej wyroku z tą zmianą, iż przyjmuje, że działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a także, że zataił fakt posiadania kredytu rewolwingowego w (...) Bank (...) S.A.- Oddział w C. w wysokości 5.000.000 złotych, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. i art.297§1 k.k. przy zast.art.11§2 k.k. i za to na mocy art.294§ 1 k.k. przy zast. art. 11 §3 k.k. w zw. z art.33 §2i3 k.k. wymierza mu karę 1(jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 300 (trzysta) stawek dziennych, przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny jest równoważna kwocie 100 (sto) złotych;

7.oskarżonego **J. S. (1)** uznaje za winnego tego , że w dniu 16 grudnia 2011 roku w C., działając w celu uzyskania kredytu i osiągnięcia korzyści majątkowej, polecił innej ustalonej osobie przedłożenie pracownikowi (...) Bank (...) S.A. Oddział w C., uprzednio podpisanego przez siebie wniosku kredytowego wraz z podrobionymi przez siebie dokumentami dotyczącymi kondycji finansowej firmy (...) -usługi w zakresie budownictwa drogowego z siedzibą w K. w postaci bilansu oraz rachunku zysków i strat za 2010 rok, wykazujące zysk w kwocie 1.121.000 złotych, podczas gdy w rzeczywistości była to kwota 121.000 złotych, a nadto wykazał należności za 2010 rok w kwocie łącznej 11.051.000 złotych, podczas gdy w rzeczywistości była to kwota 935.400 złotych i zobowiązania w kwocie 10.357.000 złotych, podczas gdy w rzeczywistości była to kwota 17.365.300 złotych oraz deklaracji podatkowej PIT-36L za 2010 rok wykazującej zysk w kwocie 1.139.099,37 złotych, podczas gdy w rzeczywistości była to kwota 139.099,37 złotych, usiłując doprowadzić (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 11 600 000 PLN, jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę udzielenia kredytu przez bank, , tj. za winnego przestępstwa z art.297§1 k.k. w zw z art.13§1 k.k. w zw. z art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. i w zw. z art.270§ 1 k.k. przy zast.art.11§2 k.k. i za to na mocy art.14§1 k.k. w zw. z art.294§ 1 k.k. przy zast. art. 11 §3 k.k. w zw. z art.33 §2i3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 300 (trzysta) stawek dziennych, przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny jest równoważna kwocie 100 (sto) złotych;

8. oskarżonego **J. S. (1)** uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu, szczegółowo opisanego w punkcie XXII części wstępnej wyroku z tą zmianą, iż przyjmuje, że działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, tj. za winnego przestępstwa z art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. i art.297§1 k.k. przy zast.art.11§2 k.k. i za to na mocy art.294§ 1 k.k. przy zast. art. 11 §3 k.k. w zw. z art.33 §2i3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 500 (pięćset) stawek dziennych, przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny jest równoważna kwocie 100 (sto) złotych;

9. oskarżonego **J. S. (1)** uznaje za winnego tego , że w okresie od 10.01.2012 r. do 13.03.2012 r. działając w podobny sposób w krótkich odstępach czasu dopuścił się następujących przestępstw :

- w miejsce czynów opisanych w punktach XVIII i XIX części wstępnej wyroku uznaje oskarżonego J. S. (1) za winnego tego , że w dniu 10 stycznia 2012 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przywłaszczył, przewłaszczone na rzecz (...) w R. mocą umowy z dnia 23.10.2009 r. mienie w postaci koparki kołowej (...)41, a następnie sprzedał ją W. B. (B.) przedstawicielowi firmy (...) z/s w Ł. zatajając przed nim fakt przewłaszczenia i doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 51 660 PLN,,

tj. przestępstwa z art.284§ 2 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k.

- w miejsce czynów opisanych w punktach XX i XXI części wstępnej wyroku uznaje oskarżonego J. S. (1) za winnego tego , że w dniu 11 stycznia 2012 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przywłaszczył, przewłaszczone na rzecz (...) w R. mocą umowy z dnia 23.10.2009 r. mienie w postaci spycharki (...), a następnie sprzedał ją R. K. zatajając przed nim fakt przewłaszczenia i doprowadził firmę (...) z/s w C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 24 600 PLN,,

tj. przestępstwa z art.284§ 2 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k.

- w miejsce czynów opisanych w punktach XXIII i XXIV części wstępnej wyroku, uznaje oskarżonego J. S. (1) za winnego tego , że w dniu 9 lutego 2012 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przywłaszczył, przewłaszczone na rzecz - Banku Spółdzielczego w P. mocą umowy kredytowej z dnia 3.03.2010 r. mienie ruchome w postaci ładowarki (...) (...) o nr fabr. (...), a następnie sprzedał ją J. J. (1) (J.) zatajając przed nim fakt przewłaszczenia i doprowadzając go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2.460 PLN,,

tj. przestępstwa z art.284§ 2 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k.

- w miejsce czynów opisanych w punktach XXV i XXVI części wstępnej wyroku, uznaje oskarżonego J. S. (1) za winnego tego , że w dniu 14 lutego 2012 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przywłaszczył, przewłaszczone na rzecz - (...) w R. mocą umowy z dnia 23.10.2009 r. mienie ruchome w postaci spycharko - ładowarki (...) o wartości 20.000 PLN, a następnie sprzedał ją przedstawicielowi firmy (...) Sp. z o.o. z/s w P. działającego w imieniu firmy (...) z K. (Afganistan) zatajając przed nim fakt przewłaszczenia i doprowadzając go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.000 PLN,

tj. przestępstwa z art.284§ 2 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k.

- w miejsce czynów opisanych w punktach XXVII i XXVIII części wstępnej wyroku, uznaje oskarżonego J. S. (1) za winnego tego , że w dniu 23 marca 2012 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przywłaszczył, przewłaszczone na rzecz - (...) Banku (...) z/s w W., mocą umowy z dnia 15.03.2012 r. mienie ruchome w postaci układarki mas bitumicznych (...) o nr fabr. VIN : (...), a następnie sprzedał ją J. S. (2), przedstawicielowi (...) Sp. z o.o. z/s w L., zatajając przed nim fakt przewłaszczenia i doprowadzając w/w firmę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 147 600 PLN,

tj. przestępstwa z art.284§ 2 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k.

i za to na mocy art. 286§ 1 k.k. przy zast. art.91§ 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015 r.) w zw. z art. 33§2i3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 300 (trzysta) stawek dziennych, przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny jest równoważna kwocie 100 (sto) złotych;

10. oskarżonego **J. S. (1)** w miejsce czynu opisanego w punkcie XXXII części wstępnej wyroku uznaje za winnego tego , że w okresie od stycznia do kwietnia 2012 roku w K., prowadząc działalność gospodarczą w ramach firmy (...) J. S. (1), mając świadomość grożącej mu niewypłacalności i upadłości udaremniał i uszczuplał zaspokojenie swoich wierzycieli, w tym:

(...) Bank (...) SA,(...) Bank (...) w R., (...) Bank (...) w W., (...) D. G. z/s w P., (...) Zakładów (...) z/s w S., PPHU (...) SA z/s w D., Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Sp. z o.o. z/s w S., Kopalni (...) SA z/s w N., firmy (...) z/s w P., (...) Sp. z o.o. z/s w S., (...) Sp. z o.o. z/s w O., (...) z/s w D., (...) Sp. z o.o. z/s w P., (...) Sp. z o.o. z/s w R., J. R., Z. M., A. H., R. L. (1), (...) Sp. z o.o. z/s w W., (...) Sp. z o.o. z/s w R., Przedsiębiorstwa Handlowego (...), z/s w K., firmy (...) z/s w C., firmy (...) z/s w O., (...) sc z/s w C., (...) Sp. z o.o. z/s w R., (...) Sp. z o.o. z/s w L., (...) Sp. z o.o. z/s w K., firmy (...) z/s w C., firmy (...) z/s w S., Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w K. oraz Izby Celnej w K. w ten sposób, że sprzedał środki trwałe, tj. maszyny i urządzenia oraz środki transportu o łącznej wartości 3 199 132,25 PLN, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art.300 §1i 3 k.k. i za to na mocy art.300 § 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności ;

11. na mocy art.86 § 1i2 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015r.) w zw. z art. 91§ 2 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015r.) przy zast. art. 4 § 1 k.k. łączy wymierzone względem oskarżonego **J. S. (1)** kary pozbawienia wolności i grzywny i wymierza mu jedną karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 800 (osiemset) stawek dziennych, przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny jest równoważna kwocie 100 (sto) złotych;

12. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06 2015r.) przy zast. art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej względem oskarżonego **J. S. (1)** kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby;

13. na mocy art.63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej względem oskarżonego **J. S. (1)** kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 30 lipca 2012 r.;

14. na mocy art.44 § 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez pozostawienie w aktach sprawy dowodów rzeczowych, szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Nr 2 na kartach 3533-3536 pod poz.1-31;34-37;

15. na mocy art. 627 k.p.k. w zw z art. 624 § 1 k.p.k. i art. 2 ust 1 pkt 4 w zw z art. 3 ust 1 ustawy z dn. 23.06.1973 r o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego **J. S. (1)** na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 16 300 zł (szesnaście tysięcy trzysta) i wydatki postępowania w kwocie 12 000 zł (dwanaście tysięcy) , zaś w pozostałej części zwalnia oskarżonego od ponoszenia wydatków , obciążając nimi Skarb Państwa

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 80/14	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1. Fakty uznane za udowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. S. (1)	Punkt 2 sentencji wyroku (zarzut II aktu oskarżenia)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony J. S. (1) w latach 1994 – 2013 prowadził działalność gospodarczą pod firmą (...) J. S. (1) z siedzibą w K., której przedmiotem w podstawowym zakresie były roboty związane z budową dróg i autostrad oraz naprawą powierzchni drogowych.</p> <p>Oskarżony w dniach 4 maja 2011 r., 28 marca 2011 r. oraz 28 kwietnia 2012 r. w K. prowadząc w/w działalność gospodarczą w Korekcie do Sprawozdania Finansowego za rok 2009 oraz w Sprawozdaniach Finansowych za rok 2010 i 2011 zawarł nierzetelne dane. W Korekcie do Sprawozdania Finansowego za rok 2009 z dnia 4 maja 2011 r. oskarżony wpisał aktywa firmy o 200 tyś. złotych mniejsze, wykazując podaną kwotę w kapitale własnym ze znakiem ujemnym, tym samym pomniejszając kapitał firmy. Następnie w</p>	<p>Oryginał zeznania podatkowego PIT-36L, bilansu i Rachunku Zysków i strat oraz Sprawozdania Finansowego za rok 2009</p>	<p>k. 2028-2054</p>	

Sprawozdaniu
Finansowym za rok
2010 z dnia 28
marca 2011 r. oskarżony
w pozycji „Należności
krótkoterminowe” poz. 1c
„inne należności” wpisał
należność od właściciela w
kwocie ponad 10 milionów
złotych, w sytuacji gdy
te środki pieniężne
zostały wycofane z firmy
w sposób trwały i
zgodnie z zasadami
należność powinna być
wykazana ze znakiem
ujemnym w pozycji
„kapitał własny”. Tym
samym suma bilansowa
powinna być mniejsza o
ponad 10 milionów złotych
a kapitał własny powinien
wykazywać wartość
ujemną, czyli około 8
milionów złotych.

Oskarżony w
Sprawozdaniu
Finansowym za rok 2011
z dnia 28 kwietnia
2012 r. również jak
w Sprawozdaniu za rok
2010 wskazał należność od
właściciela przy czym już w
kwocie ponad 11 milionów
złotych.

Wykazywanie
nierzetelnych danych,
polegające na zawyżaniu
wartości aktywów o kwoty
środków pieniężnych,
które faktycznie nie
funkcjonowały w obrocie
gospodarczym firmy miało
na celu uwiarygodnienie
się przed kontrahentami
i zwiększało szansę

na uzyskanie kredytów bankowych.			
Oryginał zeznania podatkowego PIT-36L, bilansu i Rachunku Zysków i strat oraz Sprawozdania Finansowego za rok 2010	k. 2001-2027		
Oryginał zeznania podatkowego PIT-36L, bilansu i Rachunku Zysków i strat oraz Sprawozdania Finansowego za rok 2011	k. 2055-2079		
Opinia biegłej rewident i opinie uzupełniające Częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. S. (1) Zeznania świadka A. C. (1)	3362-3383, 3410-3412, 4806-4813, 4838-4846, 5090, 5164-5171, 5224-5226, 5338-5343, 5401-5405, 5640-5643 k.181-186, 4013-4017,4066-4069,5467-5471,5521-5525 k.537-539,2936,4102-4106,5475-5481		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.2.	J. S. (1)	Punkt 3 sentencji wyroku (zarzuty III i VIII aktu oskarżenia)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony J. S. (1) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej posiadał konto w (...) Bank (...) S.A. Oddział w	Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa	k.1-3	

C. w którym od początku zaciągał kredyty, które spłacał.

8.03.2010r. J. S.-właściciel firmy (...) Usługi w Zakresie Budownictwa (...) zawarł z (...) Bank (...) S.A. umowę kredytową (o kredyt rewolwingowy) nr (...) z limitem 2 000 000 zł. na sfinansowanie przedsięwzięć związanych z budową i przebudową różnych odcinków dróg publicznych w oparciu o wygrane przetargi. Umowa ta była następnie pięciokrotnie aneksowana, a obsługa kredytu do kwoty 5 000 000 zł. była prawidłowa.

Oskarżony w dniu 28 września 2011 r. w C., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w celu uzyskania podwyższenia limitu kredytu rewolwingowego nr (...) przedłożył uprawnionym pracownikom (...) Bank (...) S.A.- Oddział w C. uprzednio podrobione przez siebie dokumenty dotyczące kondycji finansowej firmy (...) -usługi w zakresie budownictwa drogowego z siedzibą w K. w postaci bilansu oraz rachunku zysków i strat za 2010 rok, wykazujące zysk w kwocie 1.121.000 złotych, podczas gdy w rzeczywistości była to kwota 121.000 złotych, a nadto wykazał należności za 2010

<p>rok w kwocie łącznej 11.051.000, podczas gdy w rzeczywistości była to kwota 935.400 złotych i zobowiązania w kwocie 10.357.000 złotych, podczas gdy w rzeczywistości była to kwota 17.365.300 złotych oraz deklaracji podatkowej PIT-36L za 2010 rok wykazującej zysk w kwocie 1.139.099,37 złotych, podczas gdy w rzeczywistości była to kwota 139.099,37 złotych, które to dokumenty stanowiły podstawę do podwyższenia limitu kredytowego z kwoty 5.000.000 złotych do 8.000.000 złotych na mocy aneksu nr (...) podpisanego w dniu 21 października 2011 roku, doprowadzając w ten sposób wskazany bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.000.000 złotych.</p>			
<p>Umowa kredytowa wraz z aneksami</p>	<p>k. 4-27</p>		
<p>Kserokopie PIT-36L</p>	<p>k. 28-32</p>		
<p>Kserokopia wniosku kredytowego z 28.09.2011 r.</p>	<p>k. 36-49</p>		
<p>Kserokopie sprawozdania finansowego z 2010 r. z US w K.</p>	<p>k. 121-125</p>		
<p>Pismo z (...) Bank (...) S.A. wraz z</p>	<p>k. 126-136</p>		

Regulaminem świadczenia usług kredytowych		
Kserokopie bilansów (...) za rok 2009 i 2010	k.480-537	
Pismo US w K. wraz z zeznaniami podatkowymi za rok 2011 i 2009	k. 586 - 598	
Pismo z (...) z dnia 26.04.2012 r.	k. 737-739	
Pismo z (...) Bank (...) S.A. z dnia 30.01.2013 r.	k. 1590-1591	
Oryginał umowy kredytowej nr (...) z dnia 8.03.2010	k. 1599-1597	
Oryginał aneksu nr (...) do umowy kredytowej nr (...) z dnia 8.03.2010	k. 1598-1600	
Oryginał aneksu nr (...) do umowy kredytowej nr (...) z dnia 8.03.2010	k. 1601-1602	
Oryginał aneksu nr (...) do umowy kredytowej nr (...) z dnia 8.03.2010	k. 1603-1606	
Oryginał aneksu nr (...) do umowy kredytowej nr (...) z dnia 8.03.2010	k. 1607-1609	
Oryginał aneksu nr (...) do umowy kredytowej nr (...) z dnia 8.03.2010	k. 1610-1613	
Oryginał aneksu nr (...) do umowy kredytowej nr (...) z dnia 8.03.2010	k. 1614-1616	

Zeznania świadka Ż. Z. (1)	k. 154-156, 552-553, 1425-1425, 2551, 3131		
Zeznania świadka P. S. (1)	k.140-143		
Zeznania świadka M. C.	k.151-153		
Bankowy tytuł egzekucyjny (...) Bank (...) S.A.	k. 2466-2467		
Zeznania świadka P. C.	k. 5054-5056, 5591-5592		
	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego	k.181-186,2542-2545,4013-4017,4066-4069,5467-5471	
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.3.	J. S. (1)	Punkt 4 sentencji wyroku (zarzuty IV,VII,IX,XI,XIII,XVI i XVII aktu oskarżenia)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony J. S. (1) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, której podstawowym przedmiotem była budowa, przebudowa oraz remonty różnych dróg publicznych na przestrzeni wielu lat współpracował z całym szeregiem różnych podmiotów gospodarczych. W ramach tej współpracy dokonywał	Wyjaśnienia oskarżonego J. S. (1) Opinia biegłej rewident i opinie uzupełniające Zeznania świadka K. S. (2) Zeznania świadka M. D. Zeznania świadka P. S. (2) Zeznania świadka C. Z. Zeznania świadka Ż. Z. (1)	k.181-186, 2530-2531, 2542-2545,2582-2584, 3427-3429, 3733-3736,3989-3994, 4012-4017, 4066-4069,4099-4101,5265-5266, 5336-5338, 5342, 5468-5471, 5521-5525 3362-3383, 3410-3412, 4806-4813, 4838-4846, 5090, 5164-5171,	

zakupów znacznej ilości materiałów, niezbędnych do realizacji umów i kontraktów w postaci: kruszyw, piasku, grysów, masy bitumicznej, cementu, mieszanek granulowanych, krawężników, asfaltu, artykułów hydraulicznych, elektrycznych i.t.p. Ponadto zamawiał także usługi malowania i znakowania nawierzchni drogowych, frezowania drogowej powierzchni bitumicznej, a także usługi transportowe. W zdecydowanej większości przypadków regulowanie należności za zakup towarów i usług następowało z odroczonym terminem płatności rzędu kilkudziesięciu dni, czy nawet kilku miesięcy, nierzadko do momentu rozliczenia kontraktu z inwestorem. Osoby i podmioty współpracujące z firmą oskarżonego godziły się na zwłokę w płatności za dostarczone towary i wykonane usługi, gdyż ta zawsze następowała. Firma oskarżonego funkcjonowała na rynku od dłuższego czasu i ciągle się rozwijała. J. S. środki finansowe konieczne do prowadzenia działalności pozyskiwał głównie z kredytów bankowych. Niestety od 2009 r. ogólna kondycja finansowa firmy, mimo pozornego, dynamicznego jej rozwoju, wygrywania

Zeznania świadka J. O. (1)

Zeznania świadka S. S. (1)

5224-5226, 5338-5343,
5401-5405, 5640-5643

545-547, 2438, 2994a,
4480-4481, 5526-5529

961-962, 1313-1315,
1320-1321, 3339,
4143-4145, 5533-5539

964-965, 1322-1323,
3340, 4197-4198,
5540-5542

5671-5672

154-156, 552-553,
1425-1426, 2551, 3131,
4335-4338, 5669-5670

5603-5609

3338, 4561-4562,
5668-5669

coraz to nowych przetargów zaczęła się pogarszać. Koszty działalności firmy, a zwłaszcza koszty pracy były wysokie, zwłaszcza, że J. S. zatrudniając pracowników umawiał się na płacenie realnie zdecydowanie wyższych wynagrodzeń za pracę i premii, niż te, które figurowały w oficjalnej dokumentacji. Ponadto pozostałe koszty prowadzenia działalności gospodarczej zaczęły gwałtownie rosnać na skutek znaczących podwyżek cen paliw płynnych i asfaltu. Konieczność regulowania coraz wyższych rat kredytów bankowych i rat leasingowych, przy gwałtownie obniżającej się rentowności działalności gospodarczej, pogłębiała trudną sytuację firmy i generowała coraz wyższe straty. J. S. przystępując do przetargów na wykonanie robót drogowych, podejmował coraz bardziej ryzykowne decyzje. Mając świadomość praktycznej niemożności renegotjowania ceny końcowej za wykonanie danego odcinka drogi, decydował się na zawarcie umowy przy założeniu minimalnego zysku i to w przypadku utrzymania na dotychczasowym poziomie wysokości cen za paliwa i asfalt. Niestety te założenia okazały się zbyt optymistyczne, ceny

<p>rosły, a straty firmy w tym na skutek podejmowania różnych, czasem chaotycznych decyzji biznesowych przez oskarżonego, angażujących środki finansowe należące do niego podmiotu gwałtownie rosły. W konsekwencji pod koniec 2010r. w praktyce nastąpiła utrata płynności finansowej firmy i jej faktyczna niewypłacalność. Mimo tego, oskarżony w dalszym ciągu podejmował kolejne ryzykowne decyzje gospodarcze i decydował się na zawieranie kontraktów, których realizacja jedynie pogłębiała straty. J. S. zdając sobie sprawę z faktycznej niewypłacalności firmy i nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań, od 5.04.2011r. do 30.03.2012r. wprowadzał w błąd swoich kontrahentów co do zamiaru zapłaty za zakupione towary i zamówione usługi, których łączna wartość oscylowała w granicach 2 000 000 zł.</p>			
<p>J. S. w okresie od 5 kwietnia 2011 roku do 21 października 2011 roku w D., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mając</p>	<p>Wykaz postępowań egzekucyjnych Komornika Sądowego A. B.</p>	<p>k. 2444 (2441-2525)</p>	

<p>obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli (...) Sp. z o.o. z/s w D. w błąd co do zamiaru zapłaty za zamówione i odebrany piasek oraz grys, doprowadził wskazany wyżej podmiot gospodarczy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 62 317,63 PLN.</p>			
<p>Zeznania świadka M. K. (1)</p>	<p>k.3184</p>		
<p>Nakaz zapłaty z dnia 27.07.2012 r., sygn. V GC 645/12</p>	<p>k. 2507-2508</p>		
<p>Zeznania świadka A. M. (1)</p>	<p>k. 2692– 2693, 3123,4436-4437</p>		
<p>J. S. w okresie od 17 czerwca 2011 roku do 28 września 2011 roku w R., C., W., K. i B. działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli (...) Sp. z o.o. z/s w R. w błąd co do zamiaru zapłaty za usługi znakowania – malowania dróg, doprowadził wskazany wyżej podmiot gospodarczy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 60 924,65 PLN.</p>	<p>Wykaz postępowań egzekucyjnych Komornika Sądowego A. B.</p>	<p>k. 2441, 2444, (2441-2525)</p>	

Nakazy zapłaty z dnia 9.07.2012 r., sygn. VIII GNc 2457/12	k. 2470– 2471	
Nakaz zapłaty z dnia 19.04.2012 r., sygn. VIII GNc 1156/12	k. 2509-2510	
Zeznania świadka A. K.	k. 2963-2964, 4484	
Kserokopie faktur VAT (FS-103/11/R, FS-190/11/R, FS-160/11/R), protokoły odbiorów oraz potwierdzenia odbioru.	k. 2965-2971	
Oskarżony w okresie od 30 września 2011 roku do dnia 17 października 2011 roku w D., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli PPHU (...) S.A. w błąd co do zamiaru zapłaty za zamówione i odebrane kruszywo, doprowadził PPHU (...) S.A. w D. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 87 673,23 PLN.	Zeznania świadka A. B. (2)	k.1821-1822, 4289
Faktury VAT	k. 1823-1828	
Nakaz zapłaty z dnia 10.07.2012 r., sygn. V GNc 113/12	k.1829-1830	

Wniosek o wszczęcie egzekucji	k. 1831-1832		
Ponadto J. S. w okresie od 8 listopada 2011 roku do 18 listopada 2011 roku w R., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli (...) Sp. z o.o. z/s w R. w błąd co do zamiaru zapłaty za zamówione i odebrane rury typu helcor i pecor, doprowadził wskazany wyżej podmiot gospodarczy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 50 348,53 PLN.	Zeznania świadka M. J.	k.2764-2768	
(...) Sp. z o.o.	k.2769-2802, 3740		
Wykaz postępowań egzekucyjnych Komornika Sądowego A. B.	k. 2441 (2441-2525)		
Nakaz zapłaty z dnia 13.03.2012 r., sygn. V GNc 514/12/2	k. 2448-2449, 2780		
Wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego	k. 2446-2447		
J. S. w okresie od 18 listopada 2011 roku do 9 grudnia 2011 roku w A., działając w krótkich odstępach czasu	Zeznania świadka N. B.	k. 2732-2733, 4438	

<p>i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając N. B. w błąd co do zamiaru zapłaty za usługi transportowe oraz zamówione i odebrane kruszywo, doprowadził firmę (...) z/s w A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 101.993,79 PLN.</p>			
<p>Nakazy zapłaty z dnia 16.05.2012 r., sygn. V GNc 1812/12</p>	<p>k. 2495-2496</p>		
<p>Nakaz zapłaty z dnia 27.04.2012 r., sygn. V GNc 1852/12</p>	<p>2505-2506</p>		
<p>Dokumentacja N. B., K. B. T.</p>	<p>k.2734-2738, 2692-2697</p>		
<p>Wykaz postępowań egzekucyjnych Komornika Sądowego A. B.</p>	<p>k. 2443-2444 (2441-2525)</p>		
<p>J. S. w okresie od grudnia 2011 roku do lutego 2012 roku w K., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli (...) Sp. z o.o. z/s w S. w błąd co do zamiaru zapłaty za zamówione i odebrane krawężniki,</p>	<p>Zeznania świadka J. G. (1)</p>	<p>k. 3247-3248</p>	

rury, koryta ściekowe i palety, doprowadził wskazany wyżej podmiot gospodarczy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 191 292 PLN.			
Zeznania świadka S. B. (1)	k. 2429-2430, 2639, 2943-2946		
Wykaz postępowań egzekucyjnych Komornika Sądowego A. B.	k. 2442 (2441-2525)		
Nakaz zapłaty z dnia 11.06.2012 r., sygn. VIII GNc 179/12	k.2482-2485		
Faktury VAT	k. 767, 2940-2942		
J. S. w okresie od 22 grudnia 2011 roku do 30 marca 2012 roku w C., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli (...) s.c. z/s w C. w błąd co do zamiaru zapłaty za zamówione i odebrane kruszywo, doprowadził wskazany wyżej podmiot gospodarczy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 119 907,30 PLN.	Zeznania świadka K. K. (2)	k. 2745-2750	
Zeznania świadka J. M. (1)	k.2975-2976		

Nakazy zapłaty z dnia 2.10.2012 r., VGNC 3958/12	k. 2514-2515		
Nakaz zapłaty z dnia 24.04.2012 r., sygn. V GNC 1900/12	k. 2520-2523		
Nakaz zapłaty z dnia 24.04.2012 r., sygn. VGNC 1901/12	k. 2750		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.4.	J. S. (1)	Punkt 5 sentencji wyroku (zarzuty V,X,XII i XIV aktu oskarżenia)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
J. S. w okresie od 25 maja do 15 listopada 2011 roku w S., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli firmy (...) z/s w S. w błąd co do zamiaru zapłaty za usługi frezowania drogowej powierzchni bitumicznej, doprowadził wskazany wyżej podmiot gospodarczy do niekorzystnego	Pisemne zawiadomienie (...) S. – G. K.	k. 821-822	

rozporządzenia mieniem o wartości 402 304,94 PLN.			
Zajęcie wierzytelności	k. 823		
Nakaz zapłaty z dnia 15.03.2012 r., sygn. IX GNc 49/12	k.824-826, 3672-3673		
Dokumentacja (...)	k.3671-3690		
Zeznania świadka G. K.	k. 949-952		
Oskarżony w okresie od 8 października 2011 roku do dnia 19 listopada 2011 roku w S., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli (...) Sp. z o.o. w błąd co do zamiaru zapłaty za zamówione i odebrane kruszywo, doprowadził (...) Sp. z o.o. z S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 245 237,50 PLN.	Zeznania świadka H. G. (2)	k.1850-1851, 4335	
Dokumentacja P.W. (...) Sp. z o.o.	k. 1854-1878		
Nakaz zapłaty z dnia 28.03.2012 r., sygn. (...)	k. 1857		
J. S. w okresie od 14 listopada 2011 roku do dnia 9 grudnia 2011 roku w S. działając w krótkich odstępach czasu	Umowa nr (...) pomiędzy (...) Bank Spółdzielczy a J. S. (1) (...)	k. 631-665	

<p>i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli (...) w S. w błąd co do zamiaru zapłaty za zamówione i odebrane kruszywo oraz co do prawa własności stanowiącej przedmiot zabezpieczenia transakcji: linii technologicznej do produkcji mas bitumicznych (...), poprzez zatajenie faktu, iż maszyna ta wcześniej została mocą umowy z dnia 23.10.2009 r. przewłaszczona na rzecz (...) w R., doprowadził Górnicze Zakłady (...) w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 456 456,81 PLN.</p>			
<p>Pisemne zawiadomienie o przestępstwie z (...) S.A.</p>	<p>k.722-725</p>		
<p>(...) S.A. z dnia 13.02.2013 r. wraz z załącznikami</p>	<p>k. 1666-1696</p>		
<p>Wykaz postępowań egzekucyjnych Komornika Sądowego A. B.</p>	<p>k. 2443 (2441-2525)</p>		
<p>Pismo z (...) Banku Spółdzielczego z/s w C. z dnia 2.08.2012 r. wraz z załącznikami</p>	<p>k.558-578</p>		
<p>Pismo z (...) Banku Spółdzielczego z/s w C. z</p>	<p>k.1545- 1586</p>		

dnia 4.02.2013 r. wraz z załącznikami		
Nakaz zapłaty z dnia 16.04.2012 r., sygn. (...)	k.732	
Umowa z dnia 23.03.2012 r. o ustanowienie rejestrowego zastawu na rzeczy ruchomej	k. 734-736	
Faktura VAT nr (...) z dnia 12.04.2012 r.	k.771	
Kserokopia umowy kredytowej (...) z dnia 23.10.2009 r. wraz z załącznikami i aneksem	k.631-665	
Protokół zajęcia ruchomości z dnia 23.04.2012 r., sygn. (...)	k.1225	
Wniosek z dnia 24.04.2012 r. o zwolnienie rzeczy spod zajęcia komorniczego	k.1238-1239	
Wniosek z dnia 23.05.2012 r. o zwolnienie rzeczy spod zajęcia komorniczego	k. 1271-1272	
Pismo z (...) Sp. z o.o. z dnia 07.12.2012 r.	k. 1674	
Umowa kredytowa nr (...) z dnia 13.04.2012 r. z BS w K.	k.1316-1319	
Protokół przeszukania w siedzibie firmy (...) przy ul. (...) z dnia 30.07.2012 r	k. 466-473	

Protokół oględzin siedziby (...) w G. z dnia 14.02.2013 r.	k.1358-1359		
Zeznania świadka R. R. (1)	k. 800-802, 1773-1774		
Zeznania świadka S. B. (2)	k.1042-1044,4764-4765,5589		
Zeznania świadka M. F. (1)	k.2358,4763-4764,5590		
Zeznania świadka J. M. (2)	k.805-807,1769, 4196-4197		
Faktury VAT i potwierdzenia zamówień	k.1775-1801		
Wyrok z tytułem wykonawczym, sygn. (...)	k.2498-2500		
J. S. w okresie od 5 grudnia 2011 roku do dnia 16 grudnia 2011 roku w N., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mając obiektywnych możliwości regulowania zobowiązań i wprowadzając przedstawicieli (...) S.A. w N. w błąd co do zamiaru zapłaty za zamówione i odebrane kruszywo, doprowadził Kopalnie (...) S.A. w N. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 205 181,21 PLN.	Kserokopia Faktury VAT nr (...) z dnia 5.12.2011 r.	k.1979	

Kserokopie dokumentów wystawionych przez (...) S.A.	2080-2147		
Nakaz zapłaty z dnia 3 kwietnia 2012 r., sygn. (...)	k. 2511-2513		
Zeznania świadka J. O. (2)	k.1805-1806, 1976,4288		
Wykaz postępowań egzekucyjnych Komornika Sądowego A. B.	k. 2444 (2441-2525)		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.5.	J. S. (1)	Punkt 6 sentencji wyroku (zarzut VI aktu oskarżenia)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony J. S. w dniu 17 czerwca 2011 roku w C., działając w celu uzyskania kredytu obrotowego i osiągnięcia korzyści majątkowej przedłożył pracownikowi ES Bank-u Spółdzielczego z/s w R., uprzednio podpisany przez siebie wniosek kredytowy, zawierający nierzetelne dane dotyczące posiadanych zobowiązań przez prowadzoną przez siebie firmę (...) z siedzibą w K., poprzez zatajenie faktu posiadania	Umowa nr (...) o kredyt obrotowy z dnia 22.06.2011 r.	k.1744-1748	

w tym czasie kredytu w wysokości 5.700.000 PLN w (...) Bank (...) S.A., w wyniku czego poprzez zawarcie w dniu 22 czerwca 2011 roku umowy kredytowej o nr (...), doprowadził (...) z/s w R. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 2 000 000 PLN.		
Pismo z dnia 28.08.2012 r. (...) z/s w R.	k.628-630	
Pismo z dnia 26.09.2012 r. (...) z/s w R.	k. 833	
Kserokopie sprawozdań finansowych (...) za 2009-2010	k.834-869	
Pisemne zawiadomienie o przestępstwie złożone przez (...) z dnia 13.11.2012 r.	k.1045-1047	
Umowa nr (...) o kredyt obrotowy odnawialny z dnia 23.10.2009 r.	k.631-634, 1048 -1049, 1715-1718	
Umowa przewłaszczenia rzeczy nr (...) z dnia 23.10.2009 r.	k.637-641, 1050-1052,1719-1723	
Aneks nr (...) do umowy nr (...)	k. 635-636, 1053, 1740-1748	
Aneks nr (...) do umowy (...)	k.642-644, 1054	

Deklaracja do weksla in blanco z dnia 23.10.2009 r.	k.645-646	
Oświadczenie o poddaniu się egzekucji z dnia 23.10.2009 r.	k.647	
Oświadczenie o poddaniu się egzekucji z dnia 21.10.2010 r.	k.648	
Deklaracja do weksla in blanco z dnia 21.10.2010 r.	k.649-650	
Umowa nr (...) z dnia 19.03.2010 r. wraz z załącznikami	k.666-694	
Umowa nr (...) z dnia 16.09.2010 r. wraz z załącznikami	k.695-717	
Aneks nr (...) do umowy nr (...) zmienionej aneksem nr (...)	k.1055-1057	
Umowa ugody z dnia 13.12.2011 r.	k.1058	
Umowa ugody z dnia 4.01.2012 r.	k.1059	
Aneks nr (...) do umowy nr (...)	k.1060	
Kserokopie faktur nr (...)	k.1061-1063	
Pismo z dnia 14.02.2013 r. z (...)	k.1697-1699	
Wniosek z dnia 28.09.2009 r. o udzielenie	k.1701- 1714	

kredytu na działalność gospodarczą			
Wniosek z dnia 6.10.2010 r. o udzielenie kredytu na działalność gospodarczą	k.651-664, 1724-1739		
Wniosek z dnia 17.06.2011 r. o udzielenie kredytu na działalność gospodarczą	k. 1749-1767		
Zeznania świadka S. B. (2)	k.1042-1044, 4764-4765,5589		
Zeznania świadka M. F. (1)	k.2358,4763-4764,5590		
Zeznania świadka R. L. (2)	k.1336-1338,1701- 1703,4717-4718		
Zeznania świadka M. G.	k. 2307-2308		
Protokół oględzin akt sprawy (...)	k.2309-2340		
Bankowy tytuł egzekucyjny nr (...)	k.2475-2476		
	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego	k.181-186,2530-2531,2542-2545,4013-4017,5336-5338,5467-5471	
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.6	J. S. (1)	Punkt 7 sentencji wyroku (zarzut XV aktu oskarżenia)	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Po podwyższeniu kredytu rewolwingowego w (...) Bank (...) S.A. J. S. uruchomił przyznany kredyt w kilku transzach, wykorzystując w całości przyznane środki finansowe. W dalszej kolejności w grudniu 2011 r. zdecydował się na złożenie kolejnego wniosku kredytowego na sfinansowanie wygranego kontraktu od (...) o wartości przekraczającej 19 mln. zł.</p> <p>W dniu 16 grudnia 2011 roku w C., działając w celu uzyskania kredytu i osiągnięcia korzyści majątkowej, polecił Ż. Z. (1) przedłożenie pracownikowi (...) Bank (...) S.A. Oddział w C., uprzednio podpisanego przez siebie wniosku kredytowego wraz z podrobionymi przez siebie dokumentami dotyczącymi kondycji finansowej firmy (...) -usługi w zakresie budownictwa drogowego z siedzibą w K. w postaci bilansu oraz rachunku zysków i strat za 2010 rok, wykazujące zysk w kwocie 1.121.000 złotych, podczas gdy w rzeczywistości była to kwota 121.000 złotych, a nadto wykazał należności za 2010 rok w kwocie łącznej 11.051.000 złotych, podczas gdy</p>	<p>Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa</p>	<p>k.1-3</p>	

<p>w rzeczywistości była to kwota 935.400 złotych i zobowiązania w kwocie 10.357.000 złotych, podczas gdy w rzeczywistości była to kwota 17.365.300 złotych oraz deklaracji podatkowej PIT-36L za 2010 rok wykazującej zysk w kwocie 1.139.099,37 złotych, podczas gdy w rzeczywistości była to kwota 139.099,37 złotych, usiłując w ten sposób doprowadzić (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 11 600 000 PLN.</p> <p>Pracownicy banku po przeanalizowaniu wniosku i dokumentów doszli do przekonania, że kredyt w takiej wysokości spowodowałby zbyt wysokie zadłużenie firmy (...). Poza tym pojawiające się już wówczas informacje o trudnościach firm w branży drogowej nakazywały ostrożność. W konsekwencji bank odmówił udzielenia kredytu w tak dużej kwocie.</p>			
Umowa kredytowa wraz z aneksami	k. 4-27		
Kserokopie PIT-36L	k. 28-32		
Kserokopie sprawozdania finansowego z 2010 r. z US w K.	k. 121-125		

Pismo z (...) Bank (...) S.A. wraz z Regulaminem świadczenia usług kredytowych	k. 126-136		
Kserokopie bilansów (...) za rok 2009 i 2010	k.480-537		
Pismo US w K. wraz z zeznaniami podatkowymi za rok 2011 i 2009	k. 586 - 598		
Zeznania świadka Ż. Z. (1)	k. 154-156, 552-553, 1425-1425, 2551, 3131		
Zeznania świadka P. S. (1)	k.140-143		
Zeznania świadka M. C.	k.151-153		
Zeznania świadka P. C.	k. 5054-5056, 5591-5592		
Pismo świadka P. C. z dnia 20.04.2017 r.	k.5068		
	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego	k.181-186,2542-2545,4013-4017,4066-4069,5467-5471	
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.7.	J. S. (1)	Punkt 8 sentencji wyroku (zarzut XXII aktu oskarżenia)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>Oskarżony w dniu 9 lutego 2012 roku w M. i C., działając w celu uzyskania kredytu krótkoterminowego i osiągnięcia korzyści majątkowej, przedłożył pracownikowi (...) Banku (...) z/s w W., uprzednio podpisany przez siebie wniosek kredytowy, zawierający nierzetelne dane dotyczące posiadanych aktywów i zobowiązań przez prowadzoną przez siebie firmę (...) z siedzibą w K., poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru spłaty kredytu oraz zatajenie faktu uprzedniego przewłaszczenia na rzecz innego banku części środków trwałych w postaci: walca drogowego (...) walca gumowego (...), spycharki (...), spycharko-równiarki (...), koparki kołowej (...), rozkładarki mas bitumicznych (...) oraz przedłożenie sfalszowanego dokumentu w postaci wniosku do Sądu Rejonowego w Częstochowie o wykreślenie hipoteki umownej w kwocie 3 000 000 PLN ustanowionej na rzecz innego banku, a w konsekwencji zawarcie w dniu 15 marca 2012 roku umowy kredytowej o nr (...), doprowadził (...) Bank (...) z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem</p>	<p>Umowa przewłaszczenia rzeczy nr (...) z dnia 23.10.2009 r.</p>	<p>k.637-641, 1050-1052,1719-1723</p>	
---	---	---	--

znaczej wartości w kwocie 7 500 000 PLN.			
Zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa z dnia 22.10.2012 r.	k.1117-1118		
Kopia wniosku o wpis w KW (...) podpisana przez oskarżonego	k.1119-1122		
Zeznania świadka R. M.	k.1124-1125		
Zeznania świadka A. C. (2)	k.2194-2196,4718-4719,5585-5586		
Zeznania świadka M. K. (2)	k.1077-1079,5609-5610		
Zeznania świadka M. G.	k.2307-2308,4762-4763,5587-5588		
Kopia wniosku o wpis w KW (...) podpisana przez P. D.	k.1126-1133		
Zeznania świadka M. P.	k.2274-2276,4793-4794		
Zeznania świadka S. H.	k.2356-2357,4719		
Zeznania świadka Ż. Z. (1)	k.154-156,552-553,1425-1426,2551,3131		
Pismo z (...) w W. z dnia 2.10.2012 r.	k.883		
Kopia wniosku kredytowego nr (...) wraz z załącznikami	k.884-901		
Umowa przelewu wierzytelności z dnia 15.03.2012 r.	k.902-904		

Umowa o przeniesienie prawa własności rzeczy oznaczonych co do tożsamości z dnia 15.03.2012 r.	k.905-908	
Umowa o przeniesienie prawa własności rzeczy oznaczonych co do gatunku (stanów magazynowych) z dnia 15.03.2012 r.	k. 909-937	
Umowa nr (...) z dnia 15.03.2012 r.	k.938-945	
Pismo z (...) w W. z dnia 7.02.2013 r.	k.1618-1619	
Umowa przelewu wierzytelności z dnia 15.03.2012 r.	k.1628-1629	
Zawiadomienie o dokonaniu przelewu wierzytelności	k.1630	
Kserokopie sprawozdania finansowego za 2010 r.	k.1631-1641	
Ocena dokumentacji kredytowej	k.1642-1650	
Oryginał wniosku kredytowego nr (...) z dnia 9.02.2012 r.	k.1651-1657	
Oryginał rachunku zysków i strat za 2011 r.	k.1658	
Oryginał bilansu	k.1659-1660	

Informacje o kredytobiorcy	k.1661-1665		
Pismo z (...) w W. z dnia 25.09.2013 r.	k.3128		
Pismo z (...) z dnia 2.05.2012 r.	k.737-739		
Bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 18.09.2012 r.	k.2480-2481		
	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego	k.181-186,2542-2545,2582-2584,3989-3994,4013-4017,4066-406	
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.8.	J. S. (1)	Punkt 9 sentencji wyroku (zarzuty XVIII i XIX; XX i XXI; XXIII i XXIV; XXV i XXVI oraz XXVII i XXVIII aktu oskarżenia)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Na przełomie 2011 i 2012r. sytuacja finansowa firmy oskarżonego stała się skrajnie zła. J. S. uzmysłowił sobie, że mimo podejmowanych prób pozyskania środków finansowych firma stała się niewypłacalna. Zobowiązania względem kontrahentów, podwykonawców, pracowników i instytucji	Wyjaśnienia oskarżonego J. S. (1) Opinia biegłej rewident i opinie uzupełniające Zeznania świadka K. S. (2) Zeznania świadka M. D. Zeznania świadka P. S. (2) Zeznania świadka C. Z.	k.181-186, 2530-2531, 2542-2545,2582-2584, 3427-3429, 3733-3736,3989-3994, 4012-4017, 4066-4069,4099-4101,5265-5266, 5336-5338, 5342, 5468-5471, 5521-5525 3362-3383, 3410-3412, 4806-4813, 4838-4846, 5090, 5164-5171,	

finansowych, a także z tytułu należności publicznoprawnych stale i gwałtownie rosły. Wywiązanie się z kontraktów na budowę dróg na uzgodnionych wcześniej warunkach stało się niemożliwe ,a kontynuacja dalszych prac jedynie powiększyłaby wysokość zobowiązań, bez szans na poprawę sytuacji. J. S. podjął rozmowy z (...) w celu renegotjowania warunków umów, zwłaszcza w zakresie podwyższenia wysokości ceny końcowej kontraktu. Działania oskarżonego w tym zakresie okazały się bezskuteczne i w praktyce jedynie przyspieszyły rzeczywisty upadek firmy. Także i inne plany, zamierzenia i koncepcje ratowania firmy, często chaotyczne, uzależnione od konieczności spełnienia się wielu czynników na które oskarżony nie miał wpływu nie poprawiły sytuacji. Wierzyciele oskarżonego, podejrzewając, że mogą nie odzyskać swoich pieniędzy zaczęli gremialnie i natarczywie domagać się uregulowania zobowiązań. J. S., zdając sobie sprawę z tego, że nie uniknie bankructwa postanowił uregulować przynajmniej część swoich zobowiązań, zwłaszcza względem swoich stałych, zaufanych kontrahentów, czy pracowników. Z tego też względu

Zeznania świadka Ż. Z. (1)	5224-5226, 5338-5343, 5401-5405, 5640-5643
Zeznania świadka J. O. (1)	545-547, 2438, 2994a, 4480-4481, 5526-5529
Zeznania świadka S. S. (1)	
Zeznania świadka Z. P.	961-962, 1313-1315, 1320-1321, 3339,
Zeznania świadka R. O.	4143-4145, 5533-5539
Zeznania świadka L. D.	964-965, 1322-1323, 3340, 4197-4198, 5540-5542
	5671-5672
	154-156, 552-553, 1425-1426, 2551, 3131, 4335-4338, 5669-5670
	5603-5609
	3338, 4561-4562, 5668-5669
	k.4668-4669
	k.4669-4670
	k.967-969,4676-4677

większą część środków finansowych uzyskanych z kredytów bankowych przeznaczył na spłatę niektórych ze swoich wierzycieli. Innym z kolei zaproponował możliwość uregulowania zobowiązań poprzez przejęcie na własność maszyn i urządzeń, wchodzących w skład środków trwałych firmy za określoną kwotę, zaznaczając, że nie dysponuje środkami finansowymi i w przypadku odmowy przyjęcia jego propozycji, należności nie zostaną uregulowane. Ponieważ zdecydowana większość środków trwałych stanowiła przedmiot zabezpieczenia na rzecz banków czy instytucji finansowych J. S. często gwałtownie i natychmiast domagał się przedstawienia wykazu środków trwałych stanowiących przedmiot zabezpieczenia, czy objętych umowami leasingowymi. Jednocześnie zaniechał przeprowadzenia jakiegokolwiek rzeczowej weryfikacji stanu prawnego niektórych ze środków trwałych, zwłaszcza, jeśli pojawił się kontrahent zdecydowany na dokonanie rozliczenia na korzystnych dla oskarżonego warunkach. W wielu przypadkach J. S. zawyżał wartość swoich maszyn, które niejednokrotnie były zużyte czy uszkodzone.

Wierzyciele, mając świadomość, że może to być jedyna możliwość odzyskania swoich należności w większości wypadków godzili się na taką formę rozliczeń. Dzięki temu oskarżony na korzystnych dla siebie warunkach dokonał kompensaty swoich zobowiązań i zredukowania liczby wierzycieli i wysokości długów, niestety kosztem innych wierzycieli. Czasami, oskarżony mając świadomość, iż dany środek trwały stanowi przedmiot leasingu, proponował swojemu wierzycielowi dokonanie cesji umowy, spłatę pozostałych do uiszczenia rat i rozliczenia zobowiązania na korzystnych dla siebie warunkach. W jeszcze innych incydentalnych sytuacjach proponował przeprowadzenie wiązanych transakcji, które w ostatecznym rachunku również prowadziły do kompensaty zobowiązań. Także i te propozycje zostały zaakceptowane przez niektórych wierzycieli. Niestety w pięciu sytuacjach okazało się, że wierzyciele weszli w posiadanie maszyn, czy urządzeń, które tak naprawdę nie stanowiły własności oskarżonego, gdyż zostały przewłaszczone na rzecz banków jako przedmiot

zabezpieczenia konkretnej umowy kredytowej.			
J. S. w dniu 10 stycznia 2012 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przywłaszczył, przewłaszczone na rzecz ES Bank-u Spółdzielczego w R. mocą umowy z dnia 23.10.2009 r. mienie w postaci koparki kołowej (...)41, a następnie sprzedał ją W. B. (B.) przedstawicielowi firmy (...) z/s w Ł. zatajając przed nim fakt przewłaszczenia i doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 51 660 PLN	Kserokopia faktury nr (...) z dnia 10.01.2012 r.	k. 1063	
Umowa przewłaszczenia rzeczy nr (...) z dnia 23.10.2009 r.	k.637-641, 1050-1052,1719-1723		
Umowa nr (...) o kredyt obrotowy odnawialny z dnia 23.10.2009 r.	k.631-634, 1048 -1049, 1715-1718		
Zeznania świadka W. B.	k.1954-1955, 4250		
Zeznania świadka J. K.	k.2860-2862		
Zeznania świadka A. M. (2)	k.3163-3165		
Protokół zatrzymania rzeczy 10.10.2013 r.	k.3175-3177		
Kserokopia umowy leasingu operacyjnego nr (...) z dnia 07.03.2012	k.3168-3171		

<p>Oskarżony w dniu 11 stycznia 2012 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przywłaszczył, przewłaszczone na rzecz (...) w R. mocą umowy z dnia 23.10.2009 r. mienie w postaci spycharki (...), a następnie sprzedał ją R. K. zatajając przed nim fakt przewłaszczenia i doprowadził firmę (...) z/ s w C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 24 600 PLN,,</p>	<p>Umowa przewłaszczenia rzeczy nr (...) z dnia 23.10.2009 r.</p>	<p>k.637-641, 1050-1052,1719-1723</p>	
<p>Umowa nr (...) o kredyt obrotowy odnawialny z dnia 23.10.2009 r.</p>	<p>k.631-634, 1048 -1049, 1715-1718</p>		
<p>Kserokopia faktury nr (...) z dnia 11.01.2012 r.</p>	<p>k.1062, 1474</p>		
<p>Protokół oddania rzeczy na przechowanie z dnia 01.03.2013 r.</p>	<p>k.1938-1939</p>		
<p>Zeznania świadka R. K.</p>	<p>k. 1470-1474, 4287</p>		
<p>J. S. w dniu 9 lutego 2012 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przywłaszczył, przewłaszczone na rzecz - (...) w P. mocą umowy kredytowej z dnia 3.03.2010 r. mienie ruchome w postaci ładowarki (...) (...) o nr fabr. (...), a następnie sprzedał ją J. J. (1) (J.) zatajając przed nim fakt przewłaszczenia i</p>	<p>Pismo z BS w P. z dnia 31 lipca 2012 r.</p>	<p>k.190-192</p>	

doprowadzając go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2.460 PLN,,			
Korespondencja pomiędzy BS w P., a J. S. (1)	k.193-198, 200-2011,229		
Kopie Rachunków zysku i strat oraz bilans na dzień 30.09.2011 r.	k.199-200		
Opracowanie do kredytu w BS w P.	k.212		
Dane majątkowe kredytobiorcy J. S. (1)	k. 213-216		
Kopie sprawozdania finansowego	217-228		
Kopie dokumentów wymaganych z BS w P. przy udzieleniu kredytu	k.230-276		
Kserokopia umowy kredytowej z BS w P. nr (...) z dnia 03 marca 2010 r. wraz z załącznikami.	k. 277-294		
Umowa o przeniesienie prawa własności rzeczy oznaczonych co do tożsamości nr (...) z dnia 03.03.2010 r.	k.290-298		
Wniosek kredytowy z dnia 25.02.2010 r.	k.388-394		
Faktura VAT nr (...) z dnia 9.02.2012 r.	k.2974, 3052		

Protokół zatrzymania rzeczy z dnia 08.09.2013 r.	k.3045-3047		
Zeznania świadka J. J. (1)	k.2296-2297, 3053-3054, 4387-4388		
	Zeznania świadka A. P.	k.3249,4560	
J. S. w dniu 14 lutego 2012 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przywłaszczył, przewłaszczone na rzecz - (...) w R. mocą umowy z dnia 23.10.2009 r. mienie ruchome w postaci spycharko - ładowarki (...) o wartości 20.000 PLN, a następnie sprzedał ją przedstawicielowi firmy (...) Sp. z o.o. z/ s w P. działającego w imieniu firmy COMPANY (...) z K. (Afganistan) zatajając przed nim fakt przewłaszczenia i doprowadzając go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.000 PLN,	Umowa przewłaszczenia rzeczy nr (...) z dnia 23.10.2009 r.	k.637-641, 1050-1052,1719-1723	
Umowa nr (...) o kredyt obrotowy odnawialny z dnia 23.10.2009 r.	k.631-634, 1048 -1049, 1715-1718		
Kopia faktury VAT nr (...) z dnia 14.02.2012 r.	k.1061, 2924		
Zeznania świadka A. H.	k.3040-3041		
	Zeznania świadka R. L. (2)	k.1336-1338,1701-1703,4717-4718	
	Zeznania świadka M. F. (1)	k.2358,4763 -4764,5590	

Oskarżony w dniu 23 marca 2012 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przywłaszczył, przewłaszczone na rzecz – (...) Banku (...) z/s w W., mocą umowy z dnia 15.03.2012 r. mienie ruchome w postaci układarki mas bitumicznych (...) o nr fabr. VIN : (...), a następnie sprzedał ją J. S. (2), przedstawicielowi (...) Sp. z o.o. z/s w L., zatajając przed nim fakt przewłaszczenia i doprowadzając w/w firmę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 147 600 PLN,	Umowa o przeniesienie prawa własności rzeczy oznaczonych co do tożsamości z dnia 15.03.2012 r.	k.905-908	
Zeznania świadka J. S. (2)	k.1170-1171,1906,4237-4238,5558-5559		
Umowa nr (...) z dnia 15.03.2012 r.	k.938-945		
Faktura VAT nr (...) z dnia 23.03.2012 r.	k. 784, 1174		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.9.	J. S. (1)	Punkt 10 sentencji wyroku (zarzut XXXII aktu oskarżenia)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>Oskarżony w okresie od stycznia do kwietnia 2012 roku w K., prowadząc działalność gospodarczą w ramach firmy (...) J. S. (1), mając świadomość grożącej mu niewypłacalności i upadłości udaremniał i uszczuplał zaspokojenie swoich wierzycieli, w tym:</p> <p>(...) Bank (...) SA, (...) (...) w R., (...) Bank (...) w W., (...) D. G. z/s w P., (...) Zakładów (...) z/s w S., PPHU (...) SA z/s w D., Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Sp. z o.o. z/s w S., Kopalni (...) SA z/s w N., firmy (...) z/s w P., (...) Sp. z o.o. z/s w S., (...) Sp. z o.o. z/s w O., (...) z/s w D., (...) Sp. z o.o. z/s w P., (...) Sp. z o.o. z/s w R., J. R., Z. M., A. H., R. L. (1), (...) Sp. z o.o. z/s w W., (...) Sp. z o.o. z/s w R., Przedsiębiorstwa Handlowego (...), z/s w K., firmy (...) z/s w C., firmy (...) z/s w O., (...) sc z/s w C., (...) Sp. z o.o. z/s w R., (...) Sp. z o.o. z/s w L., (...) Sp. z o.o. z/s w K., firmy (...) z/s w C., firmy (...) z/s w S., Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w K. oraz Izby Celnej w K. w ten sposób, że sprzedał środki trwałe, tj. maszyny i urządzenia oraz środki transportu o łącznej wartości 3 199 132,25 PLN,</p>	<p>Kserokopia aktu notarialnego z dnia 07.05.2012 r., Repertorium A nr 817/2012</p>	<p>k.1094-1097, 2399-2407</p>	
<p>Umowa sprzedaży nr (...) z dnia 28.10.2004 r.</p>	<p>k. 2383-2386</p>		

Pismo z (...) Bank z dnia 14.11.2012 r.	k. 1093	
Zeznania świadka M. F. (2)	k.2373	
Zeznania świadka L. L. (2)	k.2374	
Nakaz zapłaty z dnia 15.03.2012 r., sygn. IX GNc 49/12	k.824-826, 3672-3673	
Dokumentacja (...)	k.3671-3690	
Zajęcie wierzytelności	k. 823	
Zeznania świadka G. K.	k. 949-952	
Pismo z dnia 31.05. 2012 r.	k.1278	
Zeznania świadka A. Z.	k.1068, 1433-1440	
Zeznania świadka D. G.	k.1081, 1443-1448, 4239-4240	
Zeznania świadka B. B. (2)	k.1152-1157, 1880-1904, 4237	
Faktura VAT nr (...) z dnia 04.04.2012 r.	k. 759, 1156	
Faktura VAT nr (...) z dnia 27.04.2012 r.	k.2550	
Pismo z dnia 26.04.2012 r.	k.1259	
Nakaz zapłaty z dnia 15.05.2012 r., sygn. VI GNc 1734/12	k.1902	
Zeznania świadka P. L.	k.1159-1160, 4238,5555-5556	

Faktura VAT nr (...) z dnia 29.03.2012 r.	k. 773	
Zeznania świadka S. D.	k. 1162-1168, 2280-2294	
Protokół zatrzymania rzeczy z dnia 25.02.2013 r.	k.1928-1930	
Pismo z dnia 04.05.2011 r.	k.1264	
Zeznania świadka H. G. (1)	k.1177-1178, 4238-4239,5559-5560	
Pismo z dnia 02.05.2012 r.	k.1266	
Pismo z dnia 30.04.2012 r.	k. 1265	
Zeznania świadka M. M. (2)	k.1456-1463, 4251	
Zeznania świadka H. G. (2)	k.1850-1851, 4335	
Dokumenty WZ wystawione przez (...) S.A.	k.1980-2000, 2080-2147	
Faktura VAT nr (...) z dnia 5.12.2011 r.	k. 1979	
Zestawienie faktur (...) S.A.	k.1978	
Nakaz zapłaty z dnia 3.04.2012 r., sygn. VI GNC 49/12	k.2511-2513	
Zeznania świadka J. O. (2)	k.1805-1806, 1976,4288	
Wyrok z dnia 8.08.2012 r., sygn. VIIP 412/12	k.2468-2469, 2912-2914	
Zeznania świadka A. H.	k. 2906-2914,4438-4439	

Nakaz zapłaty z dnia 9.07.2012 r., sygn. VIII GNc 2457/12	k.2470-2471	
Nakaz zapłaty z dnia 19.04.2012 r., sygn. VIII GNc 1156/12	k.2509-2510	
Zeznania świadka A. K.	k. 2963-2964, 4484	
Kserokopie faktur VAT ((...), (...), (...), protokołów odbiorów oraz potwierdzenia odbioru.	k. 2965-2971	
Wyrok z dnia 17.10.2012 r., sygn. VIIP 791/12	k.2477-2478	
Zeznania świadka Z. M.	k.2848, 4482-4483,5670-5671	
Zeznania świadka P. O.	k.1382,4286-4287	
Nakaz zapłaty z dnia 5.09.2012 r., sygn. V GNc 4150/12	k.2479	
Zeznania świadka A. S.	k.2697-2698	
Nakaz zapłaty z dnia 11.06.2012 r., sygn. VIII GNc 179/12	k.2482-2485	
Wyrok z dnia 22.08.2012 r., sygn. VI Gc 88/12	k.2486-2487	
Zeznania świadka Z. W.	k. 2752-2753, 3065-3066, 4481	
(...) Sp. z o.o.	k. 2754-2757, 3067-3109	

Wyrok z dnia 4.12.2012 r., sygn. VIII GC upr 705/12	k.2488-2490	
Wyrok z dnia 27.11.2012 r., sygn. VIII GC 609/12 upr	k.2491-2492	
Wyrok z dnia 26.09.2012 r., sygn. VIIP 589/12	k. 2493-2494	
Zeznania J. R.	k.2647-2649, 4479	
Zeznania świadka N. B.	k. 2732-2733, 4438	
Nakazy zapłaty z dnia 16.05.2012 r., sygn. V GNc 1812/12	k. 2495-2496	
Nakaz zapłaty z dnia 27.04.2012 r., sygn. V GNc 1852/12	2505-2506	
Dokumentacja N. B., K. B. T.	k.2734-2738, 2692-2697	
Nakaz zapłaty z dnia 16.11.2012 r., sygn. VIII GNc 3931/12	k.2501-2503	
Zeznania świadka T. O. (1)	k.2705-2706, 4437	
Dokumentacja T. O. (2)	2707-2729	
Nakaz zapłaty z dnia 19.04.2012 r., sygn. X GNc 3037/12	k.2504	
Zeznania świadka J. G. (2)	k.2877-2879,4439	
Dokumentacja S.	k.2880-2905	

Nakaz zapłaty z dnia 27.07.2012 r., sygn. V GC 645/12	k. 2507-2508	
Zeznania świadka A. M. (1)	k. 2692– 2693, 3123,4436-4437	
Dokumentacja (...)	k.3187-3200	
Nakaz zapłaty z dnia 31.01.2012 r., sygn. XV GNc 377/12	k. 2524-2525	
Zeznania świadka A. R.	k.2683-2684	
Dokumentacja R. Polska	k.2685-2688	
Zeznania świadka A. S.	k.2697-2698	
Zeznania świadka J. M. (1)	k.2975-2977, 4485	
Dokumentacja (...)	2978-2989	
Zeznania świadka K. K. (2)	k. 2745-2750	
Nakazy zapłaty z dnia 2.10.2012 r., VGNC 3958/12	k. 2514-2515	
Nakaz zapłaty z dnia 24.04.2012 r., sygn. V GNc 1900/12	k. 2520-2523	
Nakaz zapłaty z dnia 24.04.2012 r., sygn. VGNC 1901/12	k. 2750	
Zeznania świadka R. L. (1)	k.2915-2918, 4486	
Wyrok z dnia 30.10.2012 r., sygn. VIIP 593/12	k.4470-4472	

Wykaz postępowań egzekucyjnych Komornika Sądowego A. B.	k. 2441-2525		
Kserokopie akt z postępowania komorniczego KM 701/12	k.1207-1306		
Wykaz wierzycieli	k.5104-5108		
Obwieszczenie o licytacji nieruchomości nr KW (...)	k.5109		
	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego	k.2530-2531,2542-2545,2582-2584,3989-3994,4013-4017,5467-5	
0.1. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	J. S. (1)	W okresie od stycznia do grudnia 2010 roku w K. i C., będąc dłużnikiem wielu wierzycieli poprzez systematyczne wycofywanie środków pieniężnych z obrotu gospodarczego prowadzonej przez siebie firmy (...) doprowadził ją do stanu niewypłacalności tj. o przestępstwo z art. 301 § 2 k.k. Zarzut I aktu oskarżenia.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

Doprowadzenie przez J. S. (1) prowadzonej przez siebie firmy (...) do stanu niewypłacalności poprzez systematyczne wycofywanie w okresie od stycznia do grudnia 2010 r. w K. i C. środków pieniężnych.	Wykaz realizowanych kontraktów. Stan na dzień 17.02.2010 r.	k.444	
Pismo z US w K. z dnia 13.03.2013 r.	k.2205		
Pismo z ZUS z dnia 23.11.2012 r.	k.1180		
Pismo z ZUS z dnia 20.02.2013 r.	k.1802		
Wykaz postępowań egzekucyjnych Komornika Sądowego A. B.	k.2441-2445		
Pismo z US w K. z dnia 15.11.2013 r. wraz z załącznikami	k. 3266-3299		
Pismo z US w K. z dnia 8.01.2014 wraz z uwierzytelnioną kserokopią protokołu kontroli	k.3341-3360		
Kserokopie kart z akt postępowania komorniczego KM 701/12	k.1207-1306		
Opinia biegłej rewident i opinie uzupełniające	3362-3383, 3410-3412, 4806-4813, 4838-4846, 5090, 5164-5171, 5224-5226, 5338-5343, 5401-5405, 5640-5643		

Wyjaśnienia oskarżonego	k.181-186, 2530-2531, 2542-2545,2582-2584, 3427-3429, 3733-3736,3989-3994, 4012-4017, 4066-4069,4099-4101,5265-5266, 5336-5338, 5342, 5468-5471, 5521-5525		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.2.	J. S. (1)	w okresie od 26.03.2012 r. do 31.03.2012 w K. działając z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzając: M. T., H. Ś., W. P., K. S. (1), H. G. (1) i T. W. w błąd co do prawa własności środków obrotowych w postaci: m.in. kruszywa budowlanego, grysu bazaltowego i mieszanki granulowanej, poprzez zatajenie faktu, iż środki te wcześniej zostały mocą umowy z dnia 15.03.2012 r. przewłaszczone na rzecz (...) Banku (...) z/s w W., sprzedał je wyżej wymienionym, doprowadzając (...) Przedsiębiorstwo (...) z/s w K., (...) Sp. z o.o. z/s w L., W. P., (...) z/s w K. i H. G. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 325 110,49 PLN, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. przy zast. art.	

		12 k.k. Zarzut XXIX aktu oskarżenia.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
W okresie od 26.03.2012 r. do 31.03.2012 w K. J. S. (1) wprowadził M. T., H. Ś., W. P., K. S. (1), H. G. (1) i T. W. w błąd co do prawa własności środków obrotowych w postaci: m.in. kruszywa budowlanego, grysu bazaltowego i mieszanki granulowanej, poprzez zatajenie faktu, iż środki te wcześniej zostały mocą umowy z dnia 15.03.2012 r. przewłaszczone na rzecz (...) Banku (...) z/s w W..	Umowa o przeniesienie prawa własności rzeczy oznaczonych co do gatunku (stanów magazynowych) z dnia 15.03.2012 r.	k. 929 (909-937)	
Faktury za kruszywo	k.762-765,768, 1946, 2992,3006,3147,3010		
Zdjęcie przewłaszczonego kruszywa	k.3129		
Zeznania świadka H. G. (1)	k.1177-1178, 4238-4239, 5559-5560		
Zeznania świadka K. S. (1)	k. 1422, 2990-2992, 4291		
Zeznania świadka H. Ś.	k.1945-1952		
Zeznania świadka W. P.	k.1427-1438,4290		
Zeznania świadka T. W.	k. 1080,1452-1455		
Zeznania świadka M. T.	k.1961-1964, 4287		

Wyjaśnienia oskarżonego	k.181-186, 2530-2531, 2542-2545,2582-2584, 3427-3429, 3733-3736,3989-3994, 4012-4017, 4066-4069,4099-4101,5265-5266, 5336-5338, 5342, 5468-5471, 5521-5525		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.3.	J. S. (1)	W dniu 6 kwietnia 2012 r. w K., przywłaszczył powierzone mu mienie ruchome w postaci samochodu ciężarowego (...) o wartości 110.700 PLN, na szkodę (...) Banku (...) z/s w W., tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. Zarzut XXX aktu oskarżenia.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 6 kwietnia 2012 r. w K. J. S. (1) przywłaszczył mienie ruchome w postaci samochodu ciężarowego (...) o wartości 110.700 PLN.	Umowa o przeniesienie prawa własności rzeczy oznaczonych co do tożsamości nr (...) z dnia 03.03.2010 r.	k.290-298	
Wyjaśnienia oskarżonego	k.181-186, 2530-2531, 2542-2545,2582-2584, 3427-3429, 3733-3736,3989-3994, 4012-4017, 4066-4069,4099-4101,5265-5266, 5336-5338, 5342, 5468-5471, 5521-5525		

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.4.	J. S. (1)	W dniu 6 kwietnia 2012 r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzając D. G. w błąd co do prawa własności samochodu ciężarowego (...), poprzez zatajenie faktu, iż pojazd ten wcześniej został mocą umowy z dnia 15.03.2012 r. przewłaszczony na rzecz (...) Banku (...) z/s w W., sprzedał go wyżej wymienianemu, doprowadzając firmę (...) z/s w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 110.700 PLN, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. Zarzut XXXI aktu oskarżenia.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 6 kwietnia 2012 r. w K. J. S. (1) wprowadził w błąd D. G. co do prawa własności samochodu ciężarowego (...), poprzez zatajenie faktu, iż pojazd ten wcześniej został mocą umowy z dnia 15.03.2012 r. przewłaszczony na rzecz (...) Banku (...) z/s w W..	Faktura VAT nr (...) z dnia 6.04.2012 r.	k. 756	
Umowa o przeniesienie prawa własności rzeczy	k.290-298		

oznaczonych co do tożsamości nr (...) z dnia 03.03.2010 r.			
Zeznania świadka D. G.	k.1081, 1443-1448, 4239-4240		
Protokół zatrzymania rzeczy	k.3328-3330		
Wyjaśnienia oskarżonego	k.181-186, 2530-2531, 2542-2545, 2582-2584, 3427-3429, 3733-3736, 3989-3994, 4012-4017, 4066-4069, 4099-4101, 5265-5266, 5336-5338, 5342, 5468-5471, 5521-5525		
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1-1.1.9	Wyjaśnienia oskarżonego J. S. (1) k.181-186, 2530-2531, 2542-2545, 2582-2584, 3427-3429, 3733-3736, 3989-3994, 4012-4017, 4066-4069, 4099-4101, 5265-5266, 5336-5338, 5342, 5468-5471, 5521-5525	Przed przystąpieniem do oceny treści wyjaśnień oskarżonego, Sąd Okręgowy pragnie podkreślić, iż ocena ta w realiach niniejszej sprawy jest zadaniem dość złożonym z uwagi na obszerność tych depozycji, wielość poruszonych kwestii i zagadnień, a także ich umieszczenie w danym kontekście sytuacyjnym. Aby dokonać trafnej oceny treści tych wyjaśnień w ich poszczególnych fragmentach, nie można	

tracić z pola widzenia cech charakteru i osobowości oskarżonego, gdyż dopiero łączne uwzględnienie całokształtu tych wszystkich okoliczności umożliwia dokonanie weryfikacji twierdzeń, a zwłaszcza ocen formułowanych w toku postępowania karnego przez J. S.. Próbując skondensować treść tych licznych wypowiedzi oskarżonego w pewną całość, Sąd pragnie podkreślić iż generalnie dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w znaczącej części, a mianowicie w tych fragmentach, w których obszernie przedstawiał gdzie, od kiedy i w jaki sposób prowadził działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w K.. W przekonaniu Sądu w pełni wiarygodne są depozycje J. S., w których szeroko przedstawiał specyfikę działalności swojej firmy w ramach branży budownictwa drogowego, kwestie związane z przetargami, realizacją robót i rozliczaniem danego kontraktu. Nie budzi wątpliwości fakt, iż oskarżony współpracował przez wiele lat z dziesiątkami, a nawet setkami osób i podmiotów gospodarczych, że dokonywał zakupu towarów i usług z odroczonej i to niejednokrotnie znacznie, terminem płatności. Bezzsprawnym jest, iż

specyfika tego rodzaju działalności wymagała zaangażowania ogromnych środków finansowych i tym samym wymuszała posiłkowanie się kredytami bankowymi. Wątpliwości nie budzi także fakt, iż oskarżony chcąc być konkurencyjnym na rynku i mieć szansę na wygranie przetargu na budowę czy rozbudowę drogi, praktycznie musiał zaproponować cenę zakładającą zysk na poziomie około 10%. Z drugiej strony, aby móc zakończyć daną budowę z zachowaniem zasad sztuki budownictwa drogowego, J. S. musiał także dysponować, po pierwsze odpowiednim zapleczem, jeśli chodzi o środki trwałe, a więc maszyny i urządzenia niezbędne do wykonania specjalistycznych prac oraz po drugie musiał zatrudnić odpowiednią ilość wykwalifikowanych pracowników, którym należało dobrze zapłacić. Mimo, iż z prawnego punktu widzenia jest to zabronione, Sąd nie ma wątpliwości, że oskarżony zatrudniał co najmniej kilkudziesięciu pracowników, oferując im wynagrodzenie w wysokości zdecydowanie wyższej niż to, które widniało na oficjalnej umowie o pracę. Za wiarygodne Sąd generalnie uznał także te fragmenty wyjaśnień

oskarżonego, w których przedstawił on z jakich przyczyn jego firma popadła w problemy finansowe i co stało się przyczyną jej faktycznej wypłacalności. Co do zasady w odniesieniu do faktów bezspornym jest, iż jak wspomniano, oskarżony kupował różnego rodzaju materiały i usługi także od podmiotów gospodarczych, o których mowa w akcie oskarżenia, a także, że zaciągnął kredyty w kilku bankach wskazanych w akcie oskarżenia. Nie budzi wątpliwości fakt, iż J. S. z wielu zobowiązań i to zarówno względem kontrahentów jak i instytucji finansowych, się nie wywiązał. Wreszcie nie budzi także wątpliwości fakt, iż oskarżony nie mogąc podjąć zobowiązaniom podejmował różnego rodzaju działania zmierzające do częściowego lub całkowitego zaspokojenia niektórych ze swoich wierzycieli, proponując im z braku środków finansowych skompensowanie należności, poprzez przejęcie maszyn, urządzeń i materiałów, bądź zawarcie bardziej lub mniej skomplikowanych wiązanych transakcji umożliwiających zawarcie satysfakcjonującego (zwłaszcza oskarżonego) rozwiązania. Zdaniem

		<p>Sądu Okręgowego wyjaśnienia oskarżonego w przeważającej części, zwłaszcza w odniesieniu do przytoczonych powyżej faktów, nie budzą wątpliwości gdyż są szczerze, logiczne i spójne, a nade wszystko znajdują potwierdzenie w zeznaniach licznych świadków i to wywodzących się z kręgu pracowników, współpracowników oskarżonego czy jego kontrahentów. Ponadto znajdują także potwierdzenie w bogatym materiale dowodowym w postaci różnego rodzaju dokumentów, wskazanych we wcześniejszej części uzasadnienia.</p> <p>Jednocześnie Sąd Okręgowy pragnie podkreślić, iż nie negując zaistnienia pewnych faktów, krytycznie ocenił wyjaśnienia oskarżonego w zakresie odnoszącym się do jego rzeczywistej motywacji, która mu przyświecała przy podejmowaniu pewnych działań. Równie niewiarygodne są zapewnienia J. S. co do tego, iż nie dopuścił się on niemal żadnego przestępstwa, o czym będzie mowa w kolejnej części formularza uzasadnienia.</p>	
1.1.1.	Opinia biegłej rewident i opinie uzupełniające k.3362-3383, 3410-3412, 4806-4813, 4838-4846,	Sąd Okręgowy w całości podzielił ustalenia i wnioski płynące z opinii pisemnych i opinii	

5090, 5164-5171,
5224-5226, 5338-5343,
5401-5405, 5640-5643,

Zeznania świadka A. C.
(1) k. 537-539, 2936,
4102-4106, 5475-5481

uzupełniających złożonych na kilku rozprawach przez biegłą rewident, będącą jednocześnie biegłą z zakresu księgowości i rachunkowości. W przekonaniu Sądu Okręgowego opinia biegłej jest pełna, rzetelna, wydana została zgodnie z zasadami wiedzy specjalistycznej w oparciu o materiał dowodowy, który biegła zgodnie z zasadami sztuki mogła uwzględnić i w związku z powyższym brak jest podstaw do jej kwestionowania. Sąd pragnie podkreślić, na co biegła zresztą kilkakrotnie zwracała uwagę, iż wydając opinię musi brać pod uwagę przede wszystkim bezwzględnie obowiązujące i wiążące ją przepisy prawne. Nie wolno jej opierać opinii na spekulacjach, czy przypuszczeniach. Z tego wynika właśnie rozdźwięk między wywodami i wnioskami zaprezentowanymi przez biegłą oraz przez oskarżonego. Jednocześnie należy zdawać sobie sprawę z faktu, iż oceniając opinię nie można nie tracić także z pola widzenia szerszego kontekstu sprawy. Opinia pod względem formalno-prawnym, rachunkowym, zgodności przyjętych ustaleń z przepisami prawa, nie budzi zastrzeżeń. Nie oznacza to jednak, iż Sąd nie może poczynić

nieco odmiennych ustaleń, zwłaszcza w zakresie odtworzenia stanu faktycznego sprawy. Czym innym jest bowiem ocena treści opinii, pod kątem jej pełności, kompletności, zgodności z przepisami prawa, a czym innym odtworzenie rzeczywistego stanu faktycznego, jaki miał miejsce w realiach tej sprawy. Taka sytuacja ma np. miejsce w odniesieniu do kwestii wycofywania przez oskarżonego środków finansowych z kasy firmy. Sąd w tym miejscu nie może przejść do porządku dziennego nad procederem wypłacania przez oskarżonego pracownikom i to nie tylko swojej firmy wynagrodzeń w kwotach wielokrotnie wyższych niż figurujące w dokumentacji księgowej, rozliczaniu się z niektórymi z kontrahentów gotówkowo, z pominięciem rachunku bankowego i innych przypadkach wydatkowania środków finansowych na cele bezpośrednio związane z bieżącą działalnością firmy. Wiele z tych operacji nie zostało przeprowadzonych i udokumentowanych zgodnie z zasadami rachunkowości, co uniemożliwiło biegłej uwzględnienia tych zdarzeń w treści opinii. W przekonaniu sądu nie oznacza to jednak niemożności przyjęcia, iż

takie sytuacje nie miały miejsca. Wręcz przeciwnie z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika niezbicie, że opisane przez oskarżonego sytuacje zaistniały i to wielokrotnie. Z tego też względu nie sposób nie zgodzić się z oskarżonym, że te przypadki nieudokumentowanego wypłacania środków finansowych nie oznaczają działania na niekorzyść firmy i trwonienia pieniędzy na cele nie związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą.

Sąd generalnie nie znalazł także podstaw do kwestionowania zeznań świadka A. C. (1), która przez szereg lat pracowała w firmie oskarżonego w charakterze księgowej, a następnie u schyłku działalności tej firmy świadczyła na rzecz oskarżonego usługi w zakresie księgowości. W przekonaniu Sądu, co do zasady i co do kwestii mających istotne znaczenie dla ustaleń faktycznych, nie ma podstaw do przyjęcia, iż A. C. złożyła zeznania niezgodne z prawdą. Oczywiście Sąd dostrzega, że zwłaszcza pod koniec procesu karnego, który toczył się wszak wiele lat, pomiędzy świadkiem, a oskarżonym doszło do sytuacji konfliktowej, której tłem

		<p>były jak się okazało dość bliskie relacje natury osobistej, a także kwestie ambicjonalne związane z kwestionowaniem kompetencji świadka przez oskarżonego. W ocenie Sądu Okręgowego nie można mieć większych zastrzeżeń, co do prawidłowości wykonywania przez A. C. swoich obowiązków zważywszy choćby na fakt, iż po pierwsze oskarżony wszak korzystał z jej usług nie tylko przez niemal cały okres działalności firmy (...), ale i w późniejszym czasie. Po drugie, z opinii uzupełniających biegłej rewident wynika, iż nie kwestionuje ona zasadności zdecydowanej większości zapisów księgowych, dokonanych przez świadka, podkreślając, iż mają one oparcie w obowiązujących przepisach. Na marginesie należy zaznaczyć, że eksponowane przez oskarżonego zarzuty pod adresem świadka nie mają tak naprawdę istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy z punktu widzenia jej głównego przedmiotu.</p>	
<p>1.1.2. 1.1.6.</p>	<p>Zeznania świadka Ż. Z. (1) k. 154-156, 552-553, 1425-1425, 2551, 3131, Zeznania P. S. (1) k. 140-143, M. C. k. 151-153,</p>	<p>Sąd Okręgowy dał także w całości wiarę zeznaniom świadka Ż. Z. (1), albowiem są one logiczne i spójne oraz znajdują potwierdzenie w całości zebranego w sprawie materiału dowodowego. Mając kontakt ze</p>	

	<p>zeznania P. C. k. 5054-5056, 5591-5592,</p> <p>Dokumenty szczegółowo wymienione na str. 3-4 i 16 formularza uzasadnienia</p>	<p>świadkiem Sąd nie ma wątpliwości co do tego, że wykonywała ona w miarę posiadanych możliwości wszystkie polecenia oskarżonego, starając się sprostać jego wymaganiom.</p> <p>Jednocześnie z uwagi na cechy charakteru i osobowości świadka, Sąd nie ma wątpliwości, iż Ż. Z. nie byłaby w stanie kontestować poleceń oskarżonego, a także by miała jakkolwiek interes w bezzasadnym przypisywaniu oskarżonemu działań, które w istocie nie miały miejsca.</p> <p>Jeśli chodzi o zeznania świadków P. S. (1), M. C. i P. C. – pracowników banku (...) S.A., to zeznania te nie budzą wątpliwości, wzajemnie się uzupełniają, a nade wszystko znajdują potwierdzenie w zgromadzonej dokumentacji bankowej.</p>	
<p>1.1.3.</p> <p>1.1.4.</p>	<p>Opinie biegłej rewident</p> <p>Zeznania świadków: K. S. (2) k. 545-547, 2438, 2994a, 4480-4481, 5526-5529; M. D. k. 961-962, 1313-1315, 1320-1321, 3339, 4143-4145, 5533-5539; P. S. (2) k. 964-965, 1322-1323, 3340, 4197-4198, 5540-5542; C. Z. k. 5671-5672; J. O. (1) k. 5603-5609; Ż. Z. (1); S. S. (1)</p>	<p>Co do zasady, Sąd w całości dał wiarę także zeznaniom świadków K. S. (2), M. D., P. S. (2), C. Z., J. O. (1), S. S. (1), wspomnianej już Ż. Z. (1), a także M. K. (1), A. M. (1), A. B. (2), M. J., A. K., N. B., J. G. (1), S. B. (1), K. K. (2), J. M. (1), G. K., H. G. (2), R. R. (1) (R.), S. B. (2), M. F. (1), J. M. (2) i J. O. (2). Oczywiście między depozycjami poszczególnych świadków zachodzą czasami pewne</p>	

	<p>k. 3338, 4561-4562, 5668-5669; M. K. (1) k. 3184; A. M. (1) k. 2692-2693, 3123, 4436-4437; A. K. k. 2963-2964, 4484; A. B. (2) k. 1821-1822, 4289; M. J. k. 2764-2768; N. B. k. 2732-2733, 4438; J. G. (1) k. 3247-3248; S. B. (1) k. 2429-2430, 2639, 2943-2946; K. K. (2) k. 2745-2750; J. M. (1) k. 2975-2976, 4485; G. K. k. 949-952; H. G. (2) k. 1850-1851, 4335; R. R. (1) k. 800-802, 1773-1774; S. B. (2) 1042-1044, 4764-4765, 5589; M. F. (1) (...), (...)- (...), 5590; J. M. (2) k. 805-807, 1769, 4196-4197; J. O. (2) k. 1805-1806, 1976, 4288</p> <p>dokumentacja szczegółowo opisana na str. 7-12 formularza uzasadnienia</p>	<p>drobne różnice, lecz nie wynikają one z zamiaru mówienia nieprawdy, czy zatajania prawdy, ale z subiektywnego postrzegania pewnego wycinka rzeczywistości z własnego punktu widzenia. Świadkowie, którzy są osobami najbliższymi dla oskarżonego lub też byli jego wieloletnimi pracownikami, utrzymywali siebie i rodziny z wynagrodzenia czerpanego z wykonywanej pracy i nie mają do oskarżonego żadnych roszczeń finansowych, starają się, co oczywiste przedstawić oskarżonego w dobrym świetle, co jest zrozumiałe. Natomiast świadkowie, którzy byli kontrahentami oskarżonego i nie otrzymali należności z tytułu umów sprzedaży rzeczy ruchomych czy usług, mają do oskarżonego uzasadnione pretensje. Trudno jednak w depozycjach tych osób dopatrzeć się celowego i niezgodnego z prawdą przedstawienia oskarżonego w gorszym świetle, niż miało to miejsce w rzeczywistości.</p>	
1.1.5.	<p>Zeznania świadków: S. B. (2) 1042-1044, 4764-4765, 5589; M. F. (1) 2358, 4763-4764, 5590; R. L. (2) k. 1336-1338, 1701-1703, 4717-4718; M. G. k. 2307-2308</p>	<p>Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych podstaw do kwestionowania zeznań świadków wywodzących się z kręgu pracowników (...) z siedzibą w R., albowiem nie budzą one wątpliwości i znajdują</p>	

	<p>Dokumentacja szczegółowo opisana na str. 13-15</p>	<p>w całości potwierdzenie w bezspornej i bogatej dokumentacji załączonej do akt sprawy. W przekonaniu Sądu Okręgowego twierdzenia J. S. co do tego, iż uregulował w całości należności wynikające z kredytu udzielonego mu w dniu 22 czerwca 2011 roku są wynikiem błędnego przekonania spowodowanego zapewne tym, iż oskarżony zaciągał także w tym banku więcej niż jeden kredyt. Skoro bowiem z zeznań świadków i z załączonej dokumentacji wynika, iż należność nie została w całości uregulowana, ani wyegzekwowana w drodze postępowania egzekucyjnego, to tak w rzeczywistości po prostu jest.</p>	
<p>1.1.7.</p>	<p>Zeznania świadków: R. M. k. 1124-1125; A. C. (2) k. 2194-2196, 4718-4719, 5585-5586; M. K. (2) k. 1077-1079, 5609-5610; M. G. k. 2308-2308, 4762-4763, 5587-5588; M. P. k. 2274-2276, 4793-4794; S. H. k. 2356-2357, 4719;</p> <p>Dokumentacja szczegółowo opisana na str. 17-19 formularza uzasadnienia</p>	<p>W ocenie Sądu Okręgowego brak było także podstaw do kwestionowania zeznań świadków R. M., A. C. (2), M. K. (2), M. G., M. P. i S. H., albowiem co do zasady zeznania świadków wywodzących się z kręgu pracowników (...) Banku (...) z siedzibą w W. oraz z kręgu osób, które dokonały zakupu rzeczy ruchomych przewłaszczonych na rzecz tegoż banku z tytułu udzielonego kredytu nie budzą wątpliwości i znajdują potwierdzenie</p>	

		w szeregu licznych dokumentów.	
1.1.8. 1.1.9.	Zeznania świadków i dokumenty szczegółowo opisane na str. 22-31	<p>Podobnie jak i w przypadku dowodów opisanych powyżej Sąd co do zasady nie znalazł podstaw do kwestionowania relacji licznych świadków wywodzących się zazwyczaj z kręgu kontrahentów oskarżonego, którzy w większości wypadków nie odzyskali w całości swoich należności wynikających z zawartych z oskarżonym umów. W przekonaniu Sądu Okręgowego zeznania te są w pełni wiarygodne, ponieważ znajdują potwierdzenie w licznych dokumentach, których autentyczność nie była przez nikogo kwestionowana.</p> <p>Jednocześnie zeznania licznych świadków z tej grupy osób stawiają oskarżonego w niekorzystnym świetle. Z relacji tych osób wynika, że J. S. dość często potrafił wykorzystać na swoją korzyść trudną sytuację w jakiej znalazł się kierowany przez niego podmiot gospodarczy, a z drugiej strony potrafił odnosić się dość obcesowo w stosunku do kontrahentów, którzy zostali pokrzywdzeni w toku współpracy i swoich należności nie byli w stanie odzyskać. Z zeznań niektórych świadków przebijało oburzenie i</p>	

		<p>gorycz, ponieważ oskarżony z jednej strony twierdził, iż jest niewypłacalny, nie posiada majątku, a z drugiej użytkował w tym samym czasie dobrej klasy samochód osobowy, zaś część maszyn i urządzeń pracowała w firmach należących do członków jego rodziny. W przekonaniu Sądu Okręgowego brak jest podstaw do kwestionowania tych relacji, które oczywiście przedstawiają subiektywny punkt widzenia partnerów handlowych oskarżonego, niestety nie odbiegający zbyt daleko od rzeczywistości.</p>	
<p>1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.1.1-1.1.9</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego J. S. (1) k.181-186, 2530-2531, 2542-2545,2582-2584, 3427-3429, 3733-3736,3989-3994, 4012-4017, 4066-4069,4099-4101,5265-5266, 5336-5338, 5342, 5468-5471, 5521-5525</p>	<p>Jak zaznaczono we wcześniejszej części uzasadnienia, znaczna część depozycji oskarżonego, odnoszących się zwłaszcza do pewnych faktów, zasługuje na wiarę. Niestety, pozostała część wyjaśnień oskarżonego, zwłaszcza w zakresie w którym J.</p>	

S. kwestionuje swoje sprawstwo oraz winę, przymiotu wiarygodności nie posiada. Przed przystąpieniem do szczegółowego przedstawienia przyczyn takiej oceny nie można przejść do porządku dziennego nad sposobem, w jaki oskarżony prowadził na co dzień swoją firmę, jak odnosił się do pracowników, czy kontrahentów. Materiał dowodowy w tym zakresie jest dość bogaty, jako że w toku postępowania przesłuchano kilkudziesięciu świadków, którzy podzielili się swoimi spostrzeżeniami także na temat osoby oskarżonego. Z zeznań tych licznych świadków, a także obserwacji samego oskarżonego, jego zachowania na sali rozpraw, analizy treści obszernych wyjaśnień, można wyciągnąć szereg wniosków znakomicie ułatwiających w konfrontacji z pozostałym materiałem dowodowym, dokonanie trafnej oceny jego wyjaśnień w zakresie istotnym dla przypisania mu lub nie odpowiedzialności karnej. Otóż w przekonaniu sądu J. S. jest człowiekiem stanowczym, energicznym, egocentrycznym, do tego wybuchowym, przekonany wręcz o swojej nieomyślności, nie tolerującym sprzeciwu, do którego zawsze

należało ostatnie słowo. Bezsprzeczne jest, że prowadził firmę jednoosobowo przez okres kilkunastu lat. Do 2008r. niewątpliwie osiągnął duży sukces finansowy, zważywszy na to, że jak sam twierdzi dorabiał się od przysłowiowej taczki, by po latach zgromadzić znaczną ilość pojazdów, maszyn i urządzeń, zakupić inne wartościowe ruchomości i nieruchomości, zatrudniać więcej niż kilkudziesięciu pracowników, nie tylko w ramach swojej firmy (...), lecz również firm należących formalnie do syna, zięcia czy córki, by wreszcie stawać do przetargów na wykonanie robót drogowych o wartości kilkunastu milionów złotych. Zdaniem Sądu, oczywistym jest, iż gdyby nie istotna pomoc finansowa oskarżonego i chęć ulokowania części środków finansowych w innych przedsięwzięciach, to powstanie i funkcjonowanie podmiotów gospodarczych należących do jego dzieci czy zięcia, stałoby pod wielkim znakiem zapytania. Za przyjęciem takiego wniosku przemawia także fakt, iż to oskarżony osobiście i ze swoich środków finansowych regulował wynagrodzenia za pracę pracownikom firm (...) i (...) a także podejmował wszystkie

istotne decyzje związane z funkcjonowaniem firmy (...). J. S. prowadząc firmę, zawsze wszelkie decyzje podejmował samodzielnie. Nikt z pracowników nie odważyłby się podjąć bez jego wiedzy i zgody znaczącej decyzji, zwłaszcza w kwestii zaciągnięcia zobowiązania, czy sprzedaży jednego ze środków trwałych firmy. W przekonaniu Sądu Okręgowego te cechy charakteru i osobowości oskarżonego jako przedsiębiorcy doprowadziły go do sukcesu gospodarczego, na który pracował wiele lat, po to, by przy splocie kilku niekorzystnych okoliczności stać się przyczyną jego upadku na przestrzeni około 2 ostatnich lat faktycznej działalności firmy (...). Przechodząc już do bardziej szczegółowej analizy treści wyjaśnień oskarżonego, w pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na fakt, iż J. S., mimo aktywnej postawy w toku procesu, zapoznania się z całym materiałem dowodowym i składania obszernych wyjaśnień, praktycznie przez cały okres toczącego się postępowania, nie przyznawał się niemal do wszystkich zarzucanych mu przestępstw. Dopiero przy rozpoczęciu od początku postępowania sądowego, na rozprawie

w dniu 27.11.2018r., a więc po upływie 6 lat od wszczęcia śledztwa (karta 137) zdobył się na oświadczenie, iż przyznaje się do tego, że złożył do banku w W. podrobiony przez siebie dokument świadczący o zwolnieniu hipoteki z jego działki położonej w K. przy ul. (...), jak również do złożenia innego bilansu za 2010r. w Urzędzie Skarbowym w K., a innego do Banku (...) SA. Do pozostałych czynów w dalszym ciągu konsekwentnie się nie przyznawał. Jest to dość znamienna postawa, zważywszy na fakt, iż wina oskarżonego, zwłaszcza w zakresie popełnienia wszystkich oszustw kredytowych, podawania nieprawdziwych danych bądź zatajania istotnych informacji we wnioskach kredytowych i posługiwania się przy tym poświadczającymi nieprawdę dokumentami, jak również w zakresie zawarcia nierzetelnych danych w Sprawozdaniach Finansowych firmy za lata 2009-2011, praktycznie od początku nie budziła wątpliwości. Wszak z zeznań najbliższych współpracowników oskarżonego, m.in. Ż. Z. (1) i A. C. (1), jednoznacznie wynikało, kto przygotowywał dokumenty i dane niezbędne do sporządzenia wniosków kredytowych, a także,

kto sporządził korektę do Sprawozdania Finansowego za 2009r oraz Sprawozdania Finansowe za rok 2010 i 2011. Z kolei, dokumentacja uzyskana z Urzędu Skarbowego w K. oraz Sądu Rejonowego czy banków, również nie pozostawiała cienia wątpliwości i marginesu błędu co do informacji zawartych w poszczególnych wnioskach kredytowych i załącznikach. Z zeznań świadka A. C. (1) wynika także wprost, iż od dłuższego czasu informowała ona J. S. o pogarszającej się kondycji finansowej firmy, co zadaje kłam twierdzeniom oskarżonego, iż dowiedział się o tym dopiero w 2012r. W świetle powyższych faktów dalsze, bardziej szczegółowe uzasadnianie niewiarygodności wyjaśnień oskarżonego w zakresie odnoszącym się do tych przestępstw, wydaje się zbyteczne. Jedynie na marginesie należy stwierdzić, iż nie polegają na prawdzie twierdzenia J. S. co do tego, iż kredyt zaciągnięty w (...) w R. został spłacony, gdyż co innego wynika z zeznań pracowników tegoż banku i załączonej dokumentacji.

Znacząca część wyjaśnień i mówiąc kolokwialnie-energii oskarżonego, poświęcona była zwalczaniu ustaleń i

wniosków płynących z opinii biegłego rewidenta T. K.. Zdaniem Sądu Okręgowego opinia biegłej, uzupełniania szczegółowo i kilkakrotnie zarówno w formie pisemnej jak i w toku postępowania na kilku rozprawach jest jasna, pełna i rzetelna. Zastrzeżenia J. S. sformułowane pod adresem biegłej, są absolutnie chybione. Co więcej, biegła odnosząc się szczegółowo do wyjaśnień oskarżonego, obnaża mówiąc wprost jego niekompetencję i przyjętą przez niego filozofię prowadzenia działalności gospodarczej w ramach jednoosobowej firmy. Wyjątkowo dobitnie i przekonująco odnosi się do tego na rozprawie w dniu 09.03.2017 na kartach 4838-4846. Z uwagi na obszerność wywodów biegłej w tym zakresie oraz postulat zwięzłości, jaką powinno charakteryzować się uzasadnienie wyroku sporządzone na formularzu, cytowanie tych obszernych wypowiedzi biegłej wydaje się niecelowe. Niestety Sąd Okręgowy odnosi wrażenie, że oskarżony absolutnie nie przyjmuje do wiadomości faktu, iż prowadząc działalność gospodarczą w takiej postaci, nie można pozwalać sobie na nierzetelne prowadzenie ksiąg rachunkowych i nierzetelne sporządzanie

sprawozdań finansowych. Z faktu, że ktoś prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą absolutnie nie wynika możliwość dowolnego przemieszczania aktywów pomiędzy różnymi firmami tej samej osoby fizycznej, czy do innych podmiotów i przeznaczać je na finansowanie innych działalności. Nie do zaakceptowania jest także proceder (niestety dość powszechny) wypłacania pracownikom wynagrodzenia w innych kwotach, niż widniejące na umowie o pracę. Podobnie należy ocenić zakup i wprowadzenie do ewidencji firmy środków trwałych, których rzeczywista wartość rynkowa odbiega od wartości wskazanej w dokumencie. Każde zdarzenie gospodarcze musi być udokumentowane i wprowadzone do ksiąg rachunkowych. Niedopuszczalnym jest dowolne zaniżanie lub zawyżanie aktywów obrotowych i innych wskaźników, które winne być rzetelne i czytelne dla każdego potencjalnego kontrahenta, instytucji finansowej czy organu państwowego. Niestety, oskarżony w praktyce prowadząc działalność, nagminnie „chodził na skróty”, stosował zbyt daleko idące, mało formalne rozwiązania, zwłaszcza w zakresie

transferowania środków finansowych na różne cele i przedsięwzięcia. O ile we wcześniejszym okresie, w dłuższej perspektywie mogło to przynosić mu wymierne korzyści, o tyle przy zmieniających się warunkach, tego rodzaju działanie stawało się źródłem problemów. Niedopuszczalną nonszalancją ze strony oskarżonego było częste nie tylko naginanie lecz łamanie norm prawnych, niestosowanie się do obowiązujących uregulowań prawnych. Tytułem przykładu można tutaj także wymienić rozpoczęcie inwestycji w K. przy ul. (...) bez uzyskania pozwolenia na budowę. Zdaniem sądu, niewątpliwie źródłem problemów finansowych firmy oskarżonego, był istotnie znaczący wzrost cen paliw płynnych i asfaltu w latach 2009-2012. Niestety, oskarżony nie uwzględnił także tego, iż rozwój firmy, znaczące zwiększenie jej działalności, liczby pracowników, środków trwałych, wykonywania większej ilości prac, mnoży problemy. Te problemy, różnej ilości i natury w ocenie Sądu po prostu i po ludzku przerosły J. S., który sobie z nimi nie poradził, a podejmował decyzje w każdej kwestii. Usiłując je rozwiązać, dopuścił się działań sprzecznych z obowiązującym

porządkiem prawnym. Niestety, można odnieść wrażenie, że oskarżony przekonany o własnej nieomyślności, także i tego nie chce przyjąć do świadomości, stosując mechanizm obronny, polegający na obwinianiu innych osób, czy polityki państwa za swoje niepowodzenia i działania sprzeczne z prawem. Temu w ocenie Sądu służy obarczanie odpowiedzialności pracowników, przede wszystkim A. C. (1) czy Ż. Z. (1), przypisywanie im złej woli, czy niekompetencji. Sąd Okręgowy absolutnie nie podziela poglądu oskarżonego co do tego, iż nie ponosi on odpowiedzialności karnej za sprzedaż środków trwałych, które stanowiły przedmiot przewłaszczenia na rzecz banków tytułem zabezpieczenia roszczeń wynikających z zawartych umów kredytowych. Nawet gdyby przyjąć, że Ż. Z. (1) istotnie pomyliła się i przedstawiła oskarżonemu wykaz środków trwałych z błędnym opisem w zakresie odnoszącym się do tego, który z nich stanowił własność oskarżonego, a który nie- to i tak nie może zwalniać to J. S. z odpowiedzialności karnej. Zważyć bowiem należy na fakt, iż to wyłącznie oskarżony podejmował

wiążące decyzje co do sprzedaży konkretnej maszyny czy innego środka trwałego. Co więcej, mając już przynajmniej od początku 2011r.(co najmniej od dnia sporządzenia Sprawozdania Finansowego przez A. C. za 2010r.) świadomość bardzo trudnej sytuacji finansowej firmy, osobiście podejmował decyzje o zaciąganiu kolejnych kredytów lub podwyższaniu wysokości wcześniejszych, podając nieprawdę lub zatajając prawdę we wnioskach kredytowych, a także posługując się przy tym sfalszowanymi dokumentami. Jest rzeczą oczywistą, że każdy bank udzielając kredytu wymaga stosownego zabezpieczenia, aby mieć gwarancje, że kredytobiorca wywiąże się z zobowiązania. Jedną z form takiego zabezpieczenia interesów banku jest powszechnie stosowane przewłaszczenie mienia na zabezpieczenie wierzytelności. Oskarżony dysponował dość dużym parkiem maszyn i urządzeń, niezbędnych do prowadzenia działalności gospodarczej o znaczącej wartości rynkowej. Nawet jeśli zlecał swojemu pracownikom np. Ż. Z. (1) przygotowanie wykazów środków trwałych, które mogły stanowić przedmiot przewłaszczenia, to nie

oznacza to, że nie brał na siebie pełnej odpowiedzialności za zawarcie takiego zobowiązania. Wszak w pierwszej kolejności taki wykaz musiał przejść przez jego ręce, następnie pracownicy banku musieli ze swojej strony ocenić, który z zaproponowanych pojazdów czy maszyn jest na tyle wartościowy, że będzie w stanie zabezpieczyć interesy banku. Wreszcie, po negocjacjach w których z ramienia firmy (...) brał udział wyłącznie oskarżony, jako jej właściciel, podpisywano umowę. Skoro tak, to oskarżony musiał mieć wiedzę, który konkretnie środek trwały stanowi przedmiot umowy przewłaszczenia na rzecz banku. Zawarcie takiej umowy wiąże się z poważnymi konsekwencjami, ponieważ oskarżony przenosi własność danego pojazdu, maszyny, czy innego urządzenia na rzecz banku, co w świetle prawa absolutnie wyłącza uprawnienie do dysponowania taką rzeczą ruchomą jak właściciel. Oceniając postawę oskarżonego w pierwszych miesiącach 2012r. stwierdzić należy, iż to on sam, zdając sobie sprawę z faktycznej niewypłacalności firmy i presji ze strony licznych wierzycieli podjął decyzję o sprzedaży

większości z posiadanych środków trwałych. Sąd ma świadomość, że J. S. działał pod wpływem emocji i presji. Niestety, nie może usprawiedliwiać go fakt, iż decyzję o sprzedaży tych środków podejmował nagle, domagając się od Ż. Z. natychmiastowego przekazania wykazu konkretnych środków trwałych. Jak wynika z zeznań Ż. Z., oskarżony wielokrotnie domagał się przedstawiania takich wykazów, niemal natychmiast, działając przy tym impulsywnie, poddając pracownika presji i stresowi. Zatem, jeśli nawet otrzymał od Ż. Z. wykaz z błędnymi informacjami, to w pierwszej kolejności winien go osobiście zweryfikować, co do zgodności z rzeczywistym stanem prawnym. Wszak niemal wszystkie środki trwale miały określoną, często wysoką wartość, zazwyczaj rzędu kilkudziesięciu czy nawet kilkuset tysięcy złotych. Zawarcie umowy cywilnoprawnej, której skutkiem była zmiana prawa własności takiej rzeczy rodziło daleko idące konsekwencje. Z tych też względów wyjaśnienia oskarżonego, co do braku zawinienia po jego stronie, należało ocenić krytycznie. Podobnie krytycznie należało ocenić pogląd lansowany przez oskarżonego, że nie ponosi

on winy z tytułu sprzedaży innych środków trwałych bądź dokonywania przy pomocy tych środków kompensat należności z innymi wierzycielami. Niestety takie działania stanowią przedmiot czynu zabronionego z art.300 § 1 i 3 kk. J. S. mając świadomość niewypłacalności swojej firmy nie miał bowiem prawa wyprzedawać części składowych majątku na rzecz niektórych ze swoich wierzycieli, gdyż poprzez takie postępowanie działał na szkodę pozostałych, którzy nie byli w stanie zaspokoić swoich roszczeń. W przekonaniu sądu okręgowego nie można także podzielić poglądu J. S. co do tego, iż nie dopuścił się przestępstwa oszustwa w stosunku do swoich kontrahentów, z którymi współpracował od dłuższego czasu i od których kupował różnego rodzaju towary i usługi. Zdaniem sądu okręgowego nie było to normalne ryzyko inwestycyjne, powszechne w ramach tego sektora działalności gospodarczej. J. S. przynajmniej od początku 2011r. zdawał sobie sprawę z grożącej mu niewypłacalności i nieopłacalności realizowanych kontraktów. Niestety, jego kontrahenci nie mieli takiej wiedzy, co więcej byli przez cały czas zapewniani, że zamawiany

towar i usługi służą realizacji kontraktów (co było zgodne z prawdą) i zapłatę uzyskają jak zawsze po rozliczeniu kontraktu. Nie posiadali także żadnej wiedzy, że kondycja finansowa jego firmy jest już bardzo zła, pasywa znacznie przekraczają wartość aktywów, a osiągnięcie przez oskarżonego zysku z realizowanych kontraktów w praktyce jest niemożliwe. Gdyby J. S. uprzedził kontrahentów o problemach finansowych swojej firmy, a oni mimo wszystko zdecydowałiby się na kontynuowanie współpracy, to wówczas zasadnie można by było mówić o ryzyku inwestycyjnym. Niestety w przypadku oskarżonego tego typu działanie wyczerpało znamiona przestępstw oszustwa. Dość zdumiewająco i kuriozalnie brzmią twierdzenia J. S., iż skoro bilans sporządzony przez księgową A. C. nie uwzględniał wszystkich faktycznych zdarzeń gospodarczych, nie odnotowanych w księgach rachunkowych, to oskarżony po prostu samodzielnie dokonał jego korekty. W tym zakresie należy ponownie odesłać oskarżonego do treści opinii biegłego rewidenta.

W przekonaniu Sądu Okręgowego, obszerne wywody J. S. odnoszące

się do przyczyn upadku jego firmy wywołanej gwałtownym i wysokim wzrostem cen paliw płynnych i surowców do produkcji dróg, brakiem możliwości renegotjowania umów zawartych z (...) oraz polityką fiskalną Państwa Polskiego zapewne w znacznej mierze są zasadne. Nie zamyka to jednak istoty problemu, który jest głębszy i szerszy. Trudno bowiem nie odnieść wrażenia, że oskarżony przedstawiając perspektywę rozwoju swojej firmy i działań, które miały go wyprowadzić z kłopotów finansowych, zupełnie nie uwzględnił ryzyka inwestycyjnego i oparł się na nierealnych prognozach i założeniach. Koncepcja oskarżonego opiera się bowiem na założeniu, że wszystkie jego plany i założenia ziszczą się w taki sposób, jak on to sobie wyobraża. Niestety, rzeczywistość jak to zazwyczaj bywa okazała się inna, a przesadnie optymistyczne rachuby nie doszły do skutku. Co więcej, J. S., widząc że jego zamierzenia nie mogą doprowadzić do poprawy kondycji finansowej jego firmy nie zareagował w porę, nie zmienił sposobu działania, tylko w konsekwencji dopuścił się całego szeregu czynów zabronionych.

	<p>Świadek P. D. i I. S.</p> <p>Świadek U. L. k. 2993, 4582-4584,</p> <p>D. N. k. 2994, 4581-4582</p> <p>M. K. (3) k. 3000, 4558-4559,</p> <p>M. M. (3) k. 477-478, 2935, 4666-4667,</p> <p>W. C. k.5057-5058</p> <p>M. M. (4) k.5092-5093</p> <p>K. G. k.5263-5264</p> <p>M. K. (3) k.5264-5265</p> <p>A. B. (3) k.5299-5300</p> <p>E. M. k.5300</p> <p>K. K. (3) k.5301-5302</p> <p>S. M. k.5371-5372</p>	<p>Skorzystały z prawa do odmowy składania zeznań</p> <p>Świadkowie byli pracownikami oskarżonego i złożyli zeznania, które były bezsporne i przez nikogo niekwestionowane. W konsekwencji zeznania te okazały się nieistotne z punktu widzenia zarzutów stawianych oskarżonemu. Potwierdzały również w pewnych wątkach wersję prezentowaną przez J. S..</p>	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	2	J. S. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W świetle dowodów przedstawionych we wcześniejszej części uzasadnienia fakt popelnienia przez			

oskarżonego występku z art. 77 pkt 2 ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości nie budzi wątpliwości. Przepisy karne zawarte w ustawie z 29 września 1994 r. o rachunkowości służą ustaleniu i ujednoczeniu zasad rachunkowości podmiotów gospodarczych, wykazując tym samym związek z obrotem gospodarczym. Dokumenty wymienione w art. 77 są podstawowym źródłem informacji o działalności i osiągniętych wynikach gospodarczych przedsiębiorstwa. Zarówno uczestnicy obrotu gospodarczego, jak i osoby, które mają w tym określony interes, mają prawo mieć zaufanie do informacji zapisanych w dostępnym ogólnie sprawozdaniu finansowym. Jest to najważniejsze źródło informacji, do którego może uzyskać dostęp inny przedsiębiorca czy akcjonariusz dużej spółki akcyjnej. W realiach niniejszej sprawy wykazywanie przez oskarżonego nierzetelnych danych, polegające na zawyżaniu wartości aktywów o kwoty środków pieniężnych, które faktycznie nie funkcjonowały w obrocie gospodarczym firmy miało na celu uwiarygodnienie się przed kontrahentami i zwiększało szansę

na uzyskanie kredytów bankowych.			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	3 (zarzuty III i VIII aktu oskarżenia), 4 (zarzuty IV,VII,IX,XI,XIII,XVI i XVII aktu oskarżenia), 5 (zarzuty V,X,XII i XIV aktu oskarżenia), 6 (zarzut VI aktu oskarżenia), 7 (zarzut XV aktu oskarżenia), 8 (zarzut XXII aktu oskarżenia), 9 (zarzuty XVIII i XIX; XX i XXI ;XXIII i XXIV; XXV i XXVI oraz XXVII i XXVIII aktu oskarżenia), 10 (zarzut XXXII aktu oskarżenia)	J. S. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Przed przystąpieniem do przedstawienia bardziej szczegółowych powodów zmiany opisu niektórych czynów, a także przyjęcia takiej, a nie innej kwalifikacji prawnej przypisanych oskarżonemu przestępstw, należy poczynić kilka uwag natury ogólnej. Otóż sąd w pierwszej kolejności pragnie zaznaczyć, że nie mógł zaakceptować koncepcji oskarżyciela publicznego, że J. S. dopuścił się popełnienia kilkudziesięciu przestępstw, za które należy mu wymierzyć kilkadziesiąt jednostkowych kar. Taka koncepcja abstrahuje bowiem zupełnie od</p>			

konstrukcji tzw. czynu ciągłego i ciągu przestępstw, które należą do instytucji prawa materialnego, a których stosowanie jest nie tylko prawem ale obowiązkiem sądu. Tytułem przykładu należy w tym miejscu przywołać całkowicie niesporny wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 2019.02.12 II AKa 212/2018 LEX nr 2669435 ,zgodnie z którym regulację przewidzianą w art. 91 § 1 k.k., jako instytucję prawa karnego materialnego, przy spełnieniu określonych przesłanek, sąd nie może, lecz ma obowiązek zastosować. Zaniechanie realizacji tego wymogu, do respektowania którego sąd jest zobowiązany, stanowi więc obrazę, i to zazwyczaj rażącą, prawa materialnego, uzasadniającą ingerencję w zaskarżony wyrok nawet poza granicami wniesionego środka odwoławczego.

Z kolei Sąd Najwyższy w postanowieniu z dn. 6.11. 2018r. Prok.i Pr-wkł. 2019/3/4 stwierdził, że „z brzmienia art. 91 § 1 k.k. wynika, iż każde z przestępstw należących do zbiegu musi wyczerpywać znamiona ustawowe tego samego typu czynu zabronionego. Inaczej rzecz ujmując, każdy z czynów pozostających

w ciągu wypełnia znamiona przestępstwa (ewentualnie kumulatywnie znamiona wielu przestępstw) tego samego typu. W konsekwencji judykatura przyjęła, że tożsamość kwalifikacji prawnej oznacza, iż nie składają się na ciąg przestępstwa kwalifikowane z różnych przepisów, w tym także z przepisów przewidujących podstawowe i kwalifikowane bądź uprzywilejowane typy czynów zabronionych”.

Skoro tak, to w ocenie Sądu Okręgowego należało przyjąć, iż oskarżony dopuścił się trzech ciągów przestępstw, szczegółowo opisanych w punktach 4, 5 i 9 części dyspozytywnej wyroku.

Ponieważ przypisane J. S. czyny

wyczerpują
znamiona
różnych
przestępstw,
celowym
wydaje
się
przedstawienie
kilku
poglądów
przedstawicieli
doktryny
i
judykatury,
pomocnych
przy
czynieniu
rozważań
co
do
prawidłowego
zastosowania
subsumpcji
działań
oskarżonego
pod
odpowiedni
przepis
ustawy
karnej.

Odpowiedzialność
karnej

z

art.

286

§ 1

k.k.

podlega

~~temu~~

w

celu

osiągnięcia

korzyści

majątkowej

doprowadza

inną

osobę

do

niekorzystnego

rozprządzenia
własnym
lub
cudzym
mieniem
za
pomocą
wprowadzenia
w
błąd
albo
wyzyskania
błędu
lub
niezdolności
do
należytego
pojmowania
przedsiębranego
działania.
„osoba”
Określenie
wskazane
w
tym
przepisie,
nie
oznacza
wcale
osoby
fizycznej,
lecz
również
osobę
prawną.
Bank
niewątpliwie
posiada
osobowość
prawną
i
jako
taki
może
zostać
wprowadzony
w
błąd.
Definicja
banku
i

działalności
bankowej
zawartej
w
ustawie
z
dnia
08.10.2007
r.
Prawo
bankowe.
Jak
powszechnie
jest
wiadomym,
bank
nie
prowadzi
działalności
charytatywnej,
nie
rozdaje
środków
finansowych,
lecz
z
natury
rzeczy
zajmuje
się
działalnością
przynoszącą
wymierny
zysk
finansowy.

W
wyroku
z
dnia
2.10.
2015r.
III
KK
148/15
lex
nr
1816361
Sąd
Najwyższy

stwierdził
m.in.
iż...,
dla
przestępstwa
oszustwa
nie
ma
potrzeby
wykazywania,
że
w
chwili
zawierania
umowy
sprawca
nie
miał
zamiaru
zapłacić
za
uzyskane
świadczenie.
Wystarczające
jest
ustalenie,
że
pokrzywdzony
nie
zawarłby
umowy,
gdyby
wiedział
o
okolicznościach,
które
były
przedmiotem
wprowadzenia
go
w
błąd
przez
sprawcę.
Do
wprowadzenia
skutkującego
niekorzystnym
rozporządzeniem
mieniem

wystarczające
jest
więc
wywołanie
błędnego
wyobrażenia
o
okoliczności
decydujących
o
rozporządzeniu
lub
sposobie
rozporządzenia” .

Niekorzystne
rozporządzenie
mieniem
może
polegać
także
na
udzieleniu
kredytu
lub
pożyczki
bez
zabezpieczenia
lub
na
warunkach
określających
zabezpieczenie
w
sposób
mniej
korzystny,
a
więc
związany
z
ryzykiem
utrąty
wyłaconych
środków
i
nieuzyskania
odsetek.
Znamię
doprowadzenia

do
niekorzystnego
rozporządzenia
mieniem
zostanie
wypełnione
także
wówczas,
gdy
sprawca,
działając
w
sposób
opisany
w
art.
286
§ 1,
doprowadza
inną
osobę
do
rozporządzenia
mieniem
w
sposób
niekorzystny
z
punktu
widzenia
instytucji
kredytowej,
np.
dlatego,
że
wskutek
wprowadzenia
w
błąd
dochodzi
do
udzielenia
kredytu
o
wyższym
stopniu
ryzyka
niż
ten,
jaki

istnieje
w
przekonaniu
pokrzywdzonego
(por.
wyrok
S.A.
w
Lublinie
z
dnia
18
czerwca
2002
r.,
II
AKa
343/01).
Fakt
późniejszego
zwrócenia
kwoty
kredytu
przez
sprawcę
nie
wyklucza
uznania,
iż
jego
udzielenie
na
warunkach
gorszych
(np.
przez
udzielenie
go
bez
faktycznego
zabezpieczenia
lub
przy
gorszym
zabezpieczeniu
niż
wymagane
dla
tego
typu

czynności)
stanowiło
niekorzystne
rozporządzenie
mieniem
(por.
wyrok
S.N.
z
dnia
30
sierpnia
2000
r., V
KKN
267/00).

Natomiast
odpowiedzialności
karnej
za
występek
z
art.
297
§ 1
k.k.
podlega
ten,
kto,
w
celu
uzyskania
dla
siebie
lub
kogoś
innego,
od
banku
(...)-
kredytu,
pożyczki
pieniężnej
(...)
przedkłada
podrobiony,
przerobiony,
poświadczający
nieprawdę

albo
nierzetelny
dokument
albo
nierzetelne,
pisemne
oświadczenie
dotyczące
okoliczności
o
istotnym
znaczeniu
dla
uzyskania
wymienionego
wsparcia
finansowego,
instrumentu
płatniczego
lub
zamówienia.
Ten
typ
czynu
zabronionego
określony
jest
także
w
piśmiennictwie
mianem
oszustwa
kredytowego
i
taką
nazwę
przydaje
mu
także
ustawodawca.

Przepis
art.
297
k.k.
służy
do
kryminalizacji
zachowań
na

przedpolu
naruszenia
dóbr
prawnych,
chronionych
przez
art.
286
k.k.
Jest
co
więcej
przestępstwem
formalnym,
dla
jego
realizacji
nie
jest
konieczne
wystąpienie
skutku
w
postaci
uzyskania
kredytu
lub
innej
wymienionej
w
tym
w
tym
przepisie
formy
wsparcia
finansowego.
Z
oczywistych
powodów
realizacja
znamienia
nie
wymaga
wyrządzenia
przez
sprawcę
szkody
majątkowej
(por.

wyr.
S.A.
w
Warszawie
z
dn.
24.06.
2013
r. II
Aka
188/13,
lex
nr
1342397;
J.
Satko,
glosa
do
wyroku
S.N.
z
dn.
29.08.2000
r., V
KKN
~~167~~,
OSP
2001
z.3 ,
poz.
51).
Natomiast,
jeśli
sprawca-
obok
przedłożenia
dokumentów
lub
oświadczeń
o
których
mowa
w
art.
297
§ 1
k.k.
–
stosował

będzie
także
inne
formy
oddziaływania
po
to,
by
wprowadzić
w
błąd
podmiot
przyznający
jedną
z
wymienionych
w
art.
297
§ 1
k.k.
form
wsparcia
finansowego
i w
konsekwencji
doprowadzi
do
uzyskania
określonej
postaci
wsparcia
finansowego,
stanowiącego
niekorzystne
rozporządzenie
mieniem
po
stronie
podmiotu
rozstrzygającego
o
jego
przyznaniu,
działając
jednocześnie
w
celu
osiągnięcia
korzyści

majątkowej,
to w
ten
sposób
zrealizuje
swoim
zachowaniem
znamiona
przestępstwa
określonego
w
art.
297
§ 1
k.k.
i
art.
286
§ 1
k.k.
Z
kolei
przestępstwo
stypizowane
w
art.
270
§ 1
k.k.
statuuje
odpowiedzialność
za
podrobienie
lub
przerobienie
dokumentu
lub
użycie
takiego
dokumentu
jako
autentycznego.
Istota
przestępstwa
podrobienia
dokumentu
sprowadza
się
do

„sporządzenia
takiego
zapisu
informacji,
któremu
nadaje
się
pozory
autentyczności,
w
szczególności
zaś,
iż
pochodzi
od
określonego
(wstawcy”
J.
Makarewicz,
Kodeks
karny
z
komentarzem,
Lwów
1932,
s.
233),
przy
czym
„dla
bytu
przestępstwa
z
art.
270
§ 1
kk
zupełnie
obojętne
jest
to,
czy
osoba,
której
podpis
podrobiono
na
dokumencie,
wiedziała
o

tym
lub
wyraziła
na
to
zgode,
czy
też
nie.
Dokument
jest
bowiem
podrobiony
wówczas,
gdy
nie
pochodzi
od
osoby,
w
której
imieniu
został
sporządzony.
Podpisanie
innej
osoby
jej
nazwiskiem
na
dokumencie
mającym
znaczenie
prawne,
nawet
za
zgoda
tej
osoby,
stanowi
przestępstwo
z
art.
270
kk.
Dla
bytu
tego
przestępstwa
jest

przy
tym
obojętne,
czy
ktoś
poniósł
przez
to
szkodę,
czy
też
(wynik
Sądu
Najwyższego
z
dnia
9
września
2002
roku,
sygn.
akt
V
KKN
29/O1).
Z
kolei
„istota
użycia
jako
autentycznego
dokumentu
podrobionego
sprowadza
się
do
wykorzystywania
funkcji,
jakie
może
pełnić
podrobiony
lub
przerobiony
dokument.
Użyciem
dokumentu
będzie
przedstawienie
go

osobie
uprawnionej
do
kontroli,
czy
zrealizowanie
na
jego
podstawie
określonego
świadczenia,
wprowadzenie
do
rejestru,
dokonanie
na
jego
podstawie
określonej
operacji
księgbwej,
przedłożenie
organowi
prowadzącemu
określone
postępowanie
dowodowe.
W
przypadku
używania
dokumentu
sfalszowanego
sprawca
musi
jednak
obejmować
świadomością,
iż
dokument
ten
jest
podrobiony
lub
(~~pod~~robiony.”
Włodzimierz
Wróbel,
Komentarz
do
art.
270

kodeksu
karnego).

Zgodnie
z
utrwalonym
orzecznictwem
w
sytuacji,
gdy
przedstawiony
dokument,
którym
posługuje
się
sprawca
został
uprzednio
przez
niego
podrobiony,
sfalszowany,
wówczas
dla
oddania
pełnej
zawartości
kryminalnej
czynu
należy
kumulatywnie
zakwalifikować
go,
jako
przestępstwo
z
art.
297
§ 1
k.k.
i
art.
270§
1
k.k.
(por.
wyrok
S.A.
w
Katowicach

z
dn.
6.12.2012
r.,
II
AKa
426/12,
KZS
2013,
s.5,
poz.
67).

Natomiast,
jeśli
chodzi
o
przestępstwo
przywłaszczenia
mienia,
o
którego
popelnienie
również
J. S.
został
oskarżony,
to
zauważyć
należy,
że
zgodnie
z
utrwalonymi
poglądami
doktryny
i
orzecznictwa
do
znamion
przestępstwa
z
art.284§
2
k.k
nie
należy
zabór
rzeczy
ruchomej,

lecz
włączenie
do
majątku
sprawcy
legalnie
posiadanej
cudzej
rzeczy,
powierzonej
przez
właściciela
(por.
wyrok
SN
z
dn.
2.09.2004r.
II
KK344/03,
LEX
nr
137458).
Całkowicie
bezspornym
jest
również,
że
sprzedaż
przez
sprawcę
rzeczy
ruchomej,
stanowiącej
przedmiot
przewłaszczenia
na
zabezpieczenie
dokonanego
na
rzecz
banku
lub
innego
podmiotu
będącego
wierzycielem
sprawcy
i
będącego

formą
zabezpieczenia
tej
wierzytelności,
stanowi
realizację
znamion
przestępstwa
przywłaszczenia.

Natomiast,
jeśli
chodzi

o
prawidłowe
kwalifikowanie
czynów
dokonanych

w
niemal
identycznym
stanie
faktycznym,

co
w
sytuacji
oskarżonego,

to
Sąd
Najwyższy

w
wyroku
z
dn.25.10.2006r.

III
KK106/06
OSNKW
2006/12/116

wyraził
pogląd

z
którego
wynika,

„doprowadzenie

innej
osoby
do
niekorzystnego
rozporządzenia
mieniem
za

podca
wrowadzenia
jej
w
bład
co
do
własności
rzeczy
albo
wyzyskania
błędu
co
do
tej
okoliczności
przez
sprawcę,
który
tą
czynnością
jednocześnie
przywłaszcza
taką
rzecz,
stanowi
jeden
czyn,
wyczerpujący
znamiona
z
art.284§
1lub
2kk
i
art.
286§1kk
w
zw.
z
art.11§2kk.”
Sąd
Okręgowy
w
składzie
rozpoznającym
niniejszą
sprawę
w

całości
cytowane
powyżej
poglądy
prawne
podziela.

Wreszcie,
jeśli
chodzi
o
przestępstwo
z
art.
300§1
i
3kk,
którego
popelnienie
prokurator
zarzucił
oskarżonemu
w
punkcie
XXXII
aktu
oskarżenia,
to
jak
się
wydaje
na
potrzeby
niniejszej
sprawy
warto
jedynie
przypomnieć,
że
znamię
w
razie
grożącej
mu
niewypłacalności
lub
upadłości”
obejmuje
wszelkie
sytuacje,

w
których
istnieje
obiektywnie
konkretne,
realne
niebezpieczeństwo
nadejścia
niewypłacalności
lub
upadłości
dłużnika,
niebezpieczeństwo
z
którym
należy
się
liczyć.
Realizacja
owego
znamienia
nie
musi
się
łączyć
z
nieuchronnością
nadejścia
któregoś
z
rzeczonych
zdarzeń
ani
z
bardzo
wysokim
prawdopodobieństwem
tegoż.
Wystarczy,
jeśli
istnieje
znaczące
prawdopodobieństwo
zaistnienia
upadłości
lub
niewypłacalności,
przy
czym
upadłość

lub
niewypłacalność
niekoniecznie
muszą
grozić
rychłym
nadejściem
(por.
wyrok
SA
w
Katowicach
z
dn.28.10.2016r.
II
Aka
296/16
LEX
nr
2202534) .

Przenosząc
te
rozważania
na
grunt
niniejszej
sprawy
stwierdzić
należy
w
pierwszej
kolejności,
że
czyń,
których
popelnienie
oskarżyciel
publiczny
zarzucił
J. S.
w
punktach
III i
VIII
aktu
oskarżenia
nie
stanowią
dwóch

odrebnych
czynów
zabronionych
lecz
jedno
przestępstwo,
które
zostało
popelnione
w
dn.28.09.2011r.
Zważyć
bowiem
należy
na
fakt,
że
jak
wynika
choćby
z
zeznań
świadka
P.
S.
(1)
obsługa
kredytu
rewolwingowego
w
(...)
Bank
(...)
SA
do
kwoty
5
mln.
zł.
była
prawidłowa.
Dopiero
w
dniu
28.09.2011r.
oskarżony
złożył
wniosek
o
podwyższenie

limitu
tegoż
kredytu
do
kwoty
8
mln.
zł.
na
podstawie
sfalszowanych
przez
siebie
dokumentów
za
2010r.
i to
wtedy
bank
w
dn.
21.10.2011r.
na
podstawie
aneksu
nr
(...)
podwyższył
limit
kredytu
rewolwingowego
z
kwoty
5
mln.
zł
do
kwoty
8
mln.
zł.
Zatem
prawidłowy
opis
i
kwalifikacja
prawna
tego
przestępstwa
winna

wyglądać
tak
jak
sąd
to
przyjął
w
punkcie
3
części
dyspozytywnej
wyroku.

Przechodząc
natomiast
do
zarzutu
XV
aktu
oskarżenia,
odnoszącego
się
do
oszustwa
kredytowego
na
szkodę
tego
samego
banku,
to w
przekonaniu
Sądu
Okręgowego
prawidłowy
opis
tego
czynu
winien
wyglądać
tak
jak
zostało
to
przyjęte
w
punkcie
7
części
dyspozytywnej

wyroku.
Jednocześnie
należało
przyjąć,
iż
prawidłowa
kwalifikacja
prawna
tego
czynu
wyczerpuje
znamiona
z
art.297§1
k.k.
w
zwz
art.13§1
k.k.
w
zw.
z
art.286§1
k.k.
w
zw.
z
art.294§1
k.k.
i w
zw.
z
art.270§
1
k.k.
przy
zast.art.11§2
k.k.
Niewątpliwie
bowiem
oskarżony
J. S.
w
dn.16.12.2011r.
nie
miał
już
żadnych
realnych
możliwości

splaty
tegoż
kredytu
w
przypadku
gdyby
bank
po
raz
kolejny
podwyższył
jego
limit.
Zatem,
składając
tego
dnia
wniosek
na
podstawie
tych
samyh
sfalszowanych
dokumentów,
co
w
dn.29.09.2011r.,
dopuścił
się
w
fazie
dokonania
przestępstwa
z
art.297§1
k.k.,
usiłując
przy
tym
dokonać
także
przestępstwa
z
art.13§1
k.k.
w
zw.
z
art.286§1
k.k.

w
zw.
z
art.294§1
k.k.
i w
zw.
z
art.270§
1
k.k.
przy
zast.art.11§2
k.k.

W
odniesieniu
do
zarzutu
VI
aktu
oskarżenia,
stwierdzić
należy,
że z
materiału
dowodowego
wskazanego
we
wcześniejszej
części
uzasadnienia
wynika
w
sposób
bezsporny,
iż
oskarżony
J. S.
składając
w
dn.17.06.2011r.
w
(...)
z
siedzibą
w
R.
kolejny
wniosek

kredytowy
na
kwotę
2
mln
zł.,
z tytułu
fakt
posiadania
kredytu
rewolwingowego
w
(...)
Bank
(...)
S.A.-
Oddział
w C.
w
wysokości
5.000.000
złotych.
Jest
oczywistym,
że
okoliczność
ta
miała
kluczowe
znaczenie
z
punktu
widzenia
możliwości
dokonania
rzetelnej
oceny
wniosku
przez
pracowników
banku,
a
zwłaszcza
wiarygodności
kredytowej
potencjalnego
kredytobiorcy.
Niewątpliwie,
gdyby
pracownicy

tegoż
banku
mieli
świadomość
istnienia
zaciągnięcia
przez
oskarżonego
kolejnego
zobowiązania
z
tytułu
umowy
kredytu
i to
w
tak
znacznej
wysokości,
to
ocena
wniosku
z
pewnością
byłaby
negatywna.
Tym
samym
J. S.
tym
działaniem
wyczerpał
znamiona
przestępstwa
z
art.286§1
k.k.
w
zw.
z
art.294§1
k.k.
i
art.297§1
k.k.
przy
zast.art.11§2
k.k.
Sąd
Okręgowy

przypisując
oskarżonemu
dokonanie
także
tego
przestępstwa
dokonał
korekty
opisu
czynu
w
taki
sposób
aby
zawierał
on
kompletne
znamiona
przypisanych
mu
występów.

Wreszcie,
jeśli
chodzi
o
ostatni
z
zarzutów
odnoszących
się
do
oszustw
kredytowych,
a
mianowicie
zarzut
XXII
aktu
oskarżenia,
to w
świecie
przytoczonych
we
wcześniejszej
części
uzasadnienia
dowodów
również
nie

można
mieć
wątpliwości
co
do
tego,
iż
oskarżony
dopuścił
się
przestępstwa
z
art.286§1
k.k.
w
zw.
z
art.294§1
k.k.
i
art.297§1
k.k.
przy
zast.art.11§2
k.k.
na
szkodę
(...)
Banku
(...)
z/s
w
W..
Sąd
uzupełnił
jedynie
opis
czynu
o
znamie
działania
w
celu
osiągnięcia
korzyści
majątkowej,
gdyż
nie
można
mieć

wątpliwości,
co
do
tego
taki
właśnie
zamiar
towarzyszył
J. S.
w
dn.
9.02.2012r.
w
trakcie
składania
wniosku
kredytowego.

W
świetle
całokształtu
zebranego
w
sprawie
materiału
dowodowego
nie
można
mieć
także
wątpliwości
co
do
tego,
iż
oskarżony
dopuścił
się
całego
szeregu
przestępstw
oszustwa
na
szkodę
swoich
licznych
kontrahentów,
którzy
dostarczali
mu

towary
i
usługi
z
odroczoneym
terminem
płatności.
Kondycja
finansowa
firmy
oskarżonego
na
początku
2011r.
była
już
bardzo
trudna,
a
zdolność
regulowania
przez
J. S.
coraz
to
nowych
zobowiązań
czysto
iluzoryczna.
W
praktyce
jedynie
bliscy
kooperanci,
współpracujący
z
oskarżonym
od
wielu
lat i
pozostający
z
nim
w
stosunkowo
bliskich
relacjach
mogł
liczyć
na

splata
swoich
zobowiązań
i to
ze
środków
pochodzących
z
reguły
z
zaciąganych
przez
oskarżonego
kolejnych
kredytów,
bądź
w
drodze
przejmowania
środków
trwałych,
czy
zawierania
różnego
rodzaju
wiązanych
umów,
połączonych
niekiedy
z
kompensatami
należności.
Sąd
Okręgowy
w
oparciu
o
wskazane
wyżej
instytucje
prawa
materialnego
przyjął
w
punktach
4 i
5
części
dyspozytywnej
wyroku,

iz
oskarżony
dopuścił
się
dwóch
ciągów
przestępstw
z
których
pierwszy
obejmuje
czyny,
które
należało
zakwalifikować
z
art.
286
§ 1
k.k.
w
zw.
z
art.
12
k.k.
(w
brzmieniu
obowiązującym
do
dnia
30.06
2015
r.),
zaś
drugi
czyny
z
art.
286
§ 1
k.k.
w
zw.
z
art.
294
§ 1
k.k.
w

zw.
z
art.
12
k.k.
(w
brzmieniu
obowiązującym
do
dnia
30.06
2015
r.).

Kolejny
element
przestępczej
działalności
oskarżonego
obejmuje
działania,
które
były
podejmowane
od
10.01.2012r.
do
13.03.2012r.,
a
które
polegały
na
sprzedaży
swoim
wierzycielom
różnego
rodzaju
maszyn
i
urządzeń,
stanowiących
środki
trwale
firmy
(...),
ale
jednocześnie
będących
przedmiotem
zabezpieczenia

na
rzecz
banków
z
tytułu
zawartych
umów
kredytowych.
W
takiej
sytuacji
z
prawnego
punktu
widzenia,
do
momentu
całkowitej
spłaty
kredytu
oskarżony
nie
był
właścicielem
tych
maszyn.
Podjmując
zatem
decyzję
o
dokonaniu
sprzedaży
takiego
środka
trwałego
bądź
dokonania
przy
pomocy
tego
rodzaju
umowy
kompensaty
należności
dopuszczał
się
w
ramach
kumulatywnej
kwalifikacji

prawnej
przestępstwa
z
art.284§
2
k.k.
w
zw.
z
art.
286
§ 1
k.k.
przy
zast.
art.
11§2
k.k.
W
przekonaniu
sądu,
oskarżonego
nie
mogą
ekskulpować
twierdzenia,
iż
podejmując
decyzję
w
przedmiocie
sprzedaży
konkretnego
pojazdu
opierał
się
na
błędnej
informacji
pracownika
Ż.
Z.
(1),
a
także,
że
na
sprzedawanych
przez
niego

pojazdach
brak
było
naklejek
świadczących
o
tyż,
maszyna
stanowi
przedmiot
zabezpieczenia,
czy
też,
że
naklejki
te
były
niewidoczne
w
następstwie
procesu
normalnego
użytkowania
środka
trwałego
w
trudnych
warunkach
budowy.

Biorąc
powyższe
pod
uwagę,
należało
także
przyjąć,
iż
oskarżony
dopuścił
się
ciągu
przestępstw
w
sposób
opisany
w
punkcie
9
części

dyspozytywnej
wyroku.
Na
marginesie
sąd
pragnie
podkreślić,
że
jeśli
chodzi
o
czyn
opisany
w
punktach
XXIII
i
XXIV
części
wstępnej
wyroku,
a
polegający
na
sprzedaży
mienia
ruchomego
w
postaci
ładowarki
(...)
(...)
o nr
fabr.
(...)
J. J.
(1),
to
sądowi
nie
umknął
fakt,
iż z
jednej
strony
była
ona
przewłaszczona
na
rzecz

-
(...)
w P.
mocą
umowy
kredytowej
z
dnia
3.03.2010
r. Z
drugiej
jednak
strony,
ten
konkretny
kredyt
został
w
całości
splacony
przez
oskarżonego
w
dn.
5.03.2012r.,
a
więc
niespełna
miesiąc
po
zawarciu
umowy
sprzedaży
tej
maszyny.
Gdyby
tego
typu
sprzeczne
z
prawem
działanie
dotyczyło
jednostkowej
czynności,
to
sąd
rozważyłby
głęboko,
czy

stopień
społecznej
szkodliwości
tego
czynu,
zwłaszcza
z
perspektywy
czasu
i
skutków
nie
jest
aby
znikomy.
Ponieważ
jednak
J. S.
dokonał
przywłaszczenia
mienia
i
oszustwa
aż
w 5
przypadkach,
tego
typu
rozważania
jawią
się
jako
bezprzedmiotowe.

Wreszcie,
jeśli
chodzi
o
ostatni
z
zarzucanych
oskarżonemu
czynów,
szczegółowo
opisany
w
punkcie
XXXII
aktu
oskarżenia,

to
sąd
zmienił
jego
opis
poprzez
wyeliminowanie
z
katalogu
pokrzywdzonych
wierzycieli
tych
podmiotów
gospodarczych,
które
w
ostateczności
uzyskały
zabezpieczenie
swoich
wierzytelności
od
oskarżonego.
Ponadto
sąd
przyjął,
iż
udaremnianie
i
uszczuplanie
zaspokojenia
swoich
wierzycieli
kosztem
pozostałych
odbyło
się
wyłącznie
poprzez
sprzedaż
środków
trwałych,
a
nie
poprzez
pobieranie
środków
finansowych
z
tytułu

udzielonych
mu
kredytów,
czy
sprzedaż
nieruchomości
w
K.,
gdyż
co
do
zasady
były
to
działania
zgodne
z
prawem.
Oskarżony,
co
do
zasady
miał
prawo
wydatkować
środki
finansowe
przekazane
do
jego
dyspozycji
z
uruchomionych
kredytów.
Inną
natomiast
kwestią
jest
dokonanie
niejako
przy
okazji
oszustw
kredytowych,
za
co
J. S.
został

wszak
skazany.

Ponieważ
oskarżony
dopuścił
się
przypisanych
mu
przestępstw
w
2011r.
i w
pierwszej
połowie
2012r.
sąd
stanął
przed
koniecznością
rozważenia,
która
ustawa,
a
mianowicie
czy
obowiązująca
w
dacie
popelnienia
czynów
zabronionych,
czy
też
w
dacie
orzekania
będzie
stosownie
do
treści
art.
4 §
1kk
ustawą
dla
niego
względniejszą.
Biorąc
pod

uwagę
całokształt
okoliczności
sprawy
i in
concreto
jego
sytuację
prawną,
a
zwłaszcza
orzeczenie
kary
łącznej
2
lat
pozbawienia
wolności,
sąd
doszedł
do
przekonania,
iż
ustawą
względniejszą
dla
oskarżonego
jest
ustawa
kodeks
karny
w
brzmieniu
obowiązującym
do
dnia
30.06.2015r.

#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
---	---------------------------------------	--	--

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach

warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie	1	J. S. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>Mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w ocenie Sądu oskarżonego należało uniewinnić od dokonania zarzucanych mu czynów, szczegółowo opisanych w punktach I, XXIX, XXX i XXXI aktu oskarżenia.</p> <p>Odnośnie zarzutu, opisanego w punkcie I aktu oskarżenia, zdaniem Sądu Okręgowego nie doszło do zrealizowania przez oskarżonego ustawowych znamion przestępstwa z art. 301 § 2 k.k., który stanowi, iż odpowiedzialności karnej podlega ten, kto będąc dłużnikiem kilku wierzycieli doprowadza do swojej upadłości lub niewypłacalności.</p>			

Zgodnie z utrwalonymi poglądami doktryny i orzecznictwa ten typ czynu zabronionego charakteryzuje się wyższym progiem karygodności z uwagi na **umyślną postać doprowadzenia przez dłużnika do swojego bankructwa**. Za

przypadek uzasadniający karalność ustawodawca uznaje tylko umyślne doprowadzenie do swojej upadłości lub niewypłacalności. Co do zasady sposób doprowadzenia do swojego bankructwa nie ma tu znaczenia, zawsze jednak konieczne jest wykazanie, że między postępowaniem dłużnika, a niewypłacalnością zachodzi związek przyczynowy (J. Makarewicz, Kodeks karny..., 1932, s. 384). Trafnie się przyjmuje, że zachowanie się dłużnika nie musi być wyłączną przyczyną niewypłacalności, ale wystarczy, że wpływ dłużnika będzie tu istotny(R. Zawłocki, System Prawa Karnego, t.9, 2015, s.672).

Jednocześnie z całą mocą należy podkreślić, że fakt niewypłacalności sam w sobie nie może uzasadniać penalizacji, gdyż niepowodzenie w aktywności gospodarczej jest stałym elementem rzeczywistości gospodarki

wolnorynkowej. Przy różnych przyczynach niewypłacalności ustalenie, że doszło do dokonania przestępstwa bankructwa, z pewnością będzie bardzo trudne. Przy złożonej strukturze gospodarczej i większej skali aktywności ekonomicznej stan niewypłacalności może wywołać cała kaskada czynników, wewnętrznych i zewnętrznych. Jeśli działanie dłużnika nie będzie się jednoznacznie wiązać z krańcowo ryzykownymi decyzjami, ze zubożeniem aktywów lub z nieracjonalnym, wręcz przestępczym zwiększeniem pasywów, to w tego rodzaju wypadkach ocena postępowania dłużnika powinna być szczególnie wnikliwa. Z reguły będzie ona wykluczała możliwość przyjęcia czynu zabronionego z art. 301 § 2 lub 3 k.k.

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że oskarżony we wskazanym w zarzucie okresie z całą pewnością umyślnie nie doprowadził do niewypłacalności prowadzonej firmy. Tego rodzaju zarzut w kontekście całości zgromadzonego materiału dowodowego jawi się wręcz jako absurdalny i jak się wydaje wynika nie tyle z analizy zgromadzonych dowodów, a raczej z

przesadnego i wybiórczego oparcia się na jednym z nich, a mianowicie na fragmentach opinii biegłej T. K.. Tymczasem na ustalenia i wnioski płynące z tej opinii, zwłaszcza niektóre z użytych tam sformułowań należy spojrzeć w nieco szerszym, a nie jedynie literalnym kontekście. W przekonaniu sądu wycofywanie przez oskarżonego środków pieniężnych, zwłaszcza w latach 2011-2012 nie służyło wyłącznie zaspokajaniu jego prywatnych potrzeb. Wręcz przeciwnie, podejmowane przez niego działania były nakierowane na dalsze prowadzenie działalności, niemal za wszelką cenę. Oskarżony zbyt optymistycznie zakładał, że podejmowane przez niego, zwłaszcza w 2011r. działania zredukują straty, a firma wyjdzie na tzw. prostą. Tak się jednak nie stało i w tych realiach gospodarczych, ocenianych zwłaszcza z perspektywy czasu stać nie mogło.

Jeśli chodzi o zarzut opisany w pkt. XXIX aktu oskarżenia, to w świetle zebranych w sprawie dowodów brak jest podstaw faktycznych do przypisania oskarżonemu tego przestępstwa. Zważyć bowiem należy na fakt, iż co prawda w dniu 15.03.2012r. istotnie

pomiędzy (...) Bankiem (...) z siedzibą w W. , a oskarżonym J. S. (1) została zawarta umowa o przeniesienie prawa własności rzeczy oznaczonych co do gatunku obejmujących aż 959 pozycji (k.909-937). Niestety oskarżyciel publiczny przeoczył, że w wykazie stanów magazynowych, załączonym do tej umowy nie wyszczególniono w ogóle gysu bazaltowego i mieszanki budowlanej. Jeśli zaś chodzi o kruszywo budowlane, to przedmiotem przewłaszczenia było jedynie 52,5 Mg kruszywa frakcji 0-63,0-31,5 , w cenie po 30 zł za jednostkę o łącznej wartości 1575 zł (k 929). Można się domyślać, że najprawdopodobniej chodzi o 52,5 tony kruszywa. Tymczasem z zeznań H. G. (1) wynika, że zakupił od oskarżonego 96 ton kruszywa, K. S. (1) zakupił niemal 170 ton kruszywa i prawie 135 ton gysu bazaltowego (k.1422,2992), H. Ś. ponad 360 ton kruszywa i ponad 400 ton gysu bazaltowego (k.1945-1947), W. P. 182 tony gysu bazaltowego, T. W. 29 ton kruszywa, zaś M. T. aż 1786 ton kruszywa (k.3147). Skoro tak, to stwierdzić należy, iż przedmiotem przewłaszczenia były jedynie znikome ilości kruszywa i w tej sytuacji faktycznej nie

sposób zasadnie przypisać oskarżonemu popełnienie przestępstwa w formie opisanej przez oskarżyciela publicznego.

Jeśli chodzi o zarzut XXX i XXXI aktu oskarżenia, to w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego również brak jest podstaw do przypisania oskarżonemu tych przestępstw. Zważyć bowiem należy na fakt, iż samochód ciężarowy marki (...) nr rej. (...), wbrew twierdzeniom prokuratora nie stanowił przedmiotu przewłaszczenia na rzecz (...) Banku (...) w W..
Przedmiotem zabezpieczenia tego kredytu był pojazd tej marki ale o innych cechach identyfikacyjnych.

Natomiast ten konkretny pojazd był zabezpieczeniem kredytu zaciągniętego przez oskarżonego w Banku w P., który został spłacony dokładnie 5.03.2012r., co wynika jednoznacznie z zeznań świadka A. P. (k. 3249)- wieloletniego pracownika tegoż banku. Zatem skoro kredyt ten został spłacony 05.03.2012r., to oskarżony miał pełne prawo do sprzedania tego samochodu 06.04.2012r. Powyższe fakty w jednoznaczny sposób potwierdza także dokumentacja zawarta w tomie II i początkowych

kartach tomu III akt sprawy.			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. S. (1)	2-10 i 11	2-10 i 11	Sąd Okręgowy wymierzając oskarżonemu karę wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż niniejsza sprawa nie jest, mówiąc kolokwialnie zwykłą, typową sprawą o przestępstwa przeciwko mieniu, czy przestępstwa gospodarcze, jakie dość często stają na wokandach sądowych. Co więcej, kwestia wymierzenia słusznych i sprawiedliwych kar jednostkowych oraz kary łącznej jest w tej sprawie problemem bodaj zgoła największym i wymagającym uwzględnienia całokształtu okoliczności sprawy. Wymaga głębszego rozważenia wszystkich elementów natury przedmiotowej i podmiotowej, które legły u podstaw wszystkich czynów zabronionych, a nie tylko wybiórczego zwrócenia uwagi na np. samą wysokość szkody wyrządzonej poszczególnymi,

przypisanymi oskarżonemu przestępstwami. W pierwszej kolejności Sąd pragnie zaznaczyć, jak już wcześniej sygnalizowano, iż absolutnie nie podziela poglądu oskarżyciela publicznego nie tylko co do konieczności skazania oskarżonego za kilkadziesiąt odrębnych przestępstw na surowe kary jednostkowe oraz w konsekwencji karę łączną 12 lat pozbawienia wolności.. Sąd Okręgowy pragnie dobitnie podkreślić, że każda sprawa ma indywidualny charakter ze względu na występujące w niej strony, ich motywację, konkretny i zazwyczaj różny kontekst sytuacyjny, inne okoliczności zdarzenia, itp. Wymierzona sankcja karna winna być adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynów popełnionych w konkretnych warunkach wynikających z danego układu stanu faktycznego i wielu innych zmiennych czynników. Zgodnie z dyrektywami wymiaru kary należy mieć także na uwadze cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Przechodząc do oceny osoby oskarżonego, jego motywacji, która legła u podstaw przypisanych mu przestępstw zauważyć należy, iż J. S. (1) jest obecnie mężczyzną 65-letnim. W przeszłości generalnie nie miał poważniejszych konfliktów z prawem. Był co prawda dwukrotnie karany za przestępstwa karnoskarbowe na samoistne kary grzywny w stosunkowo niewielkiej wysokości. Nie należy tracić z pola widzenia faktu, iż wszystkich przestępstw dopuścił się w ramach prowadzonej od wielu lat działalności gospodarczej pod firmą (...), której głównym przedmiotem działalności była budowa i remonty dróg publicznych. Nie jest to „typowy” sprawca przestępstw oszustwa, który zakłada firmę po to, by dokonać przy jej pomocy oszustwa, wyłudzić jakieś kredyty bankowe, czy dotacje, bądź oszukać swoich kontrahentów. Zważyć bowiem należy na fakt, że oskarżony realnie prowadził swoją działalność gospodarczą przez 18 lat.

Jak zaznaczono we wcześniejszej części uzasadnienia istotne przyczyny, które doprowadziły do faktycznej niewypłacalności jego

firmy miały charakter obiektywny i od niego niezależny. Z całą pewnością należy do nich zaliczyć gwałtowną i w sumie niespodziewaną podwyżkę cen paliw płynnych i asfaltu, a także niemożliwość renegotjowania kontraktów zwartych z (...). Oczywiście, sąd nie traci z pola widzenia tych wszystkich okoliczności, które przemawiają na niekorzyść oskarżonego, a mianowicie czasami nonszalancki i opryskliwy stosunek do swoich wierzycieli, gwałtowny charakter, wybuchowość, a także przekonanie (wyrażane nie wprost do sądu lecz czytelne), że takie instytucje finansowe jak banki, czy firmy dysponujące dużym zapleczem finansowym poradzą sobie na rynku w przeciwieństwie do mniejszych podmiotów gospodarczych i strata finansowa po ich stronie nie będzie miała tak daleko idących konsekwencji. Z drugiej jednak strony nie można tracić z pola widzenia faktu, że J. S. próbował zaspokoić jak największą ilość ze swoich wierzycieli, zwłaszcza tych, z którymi współpracował od wielu lat. Próbował uregulować także swoje zobowiązania względem swoich pracowników, zapłacić im takie wynagrodzenie, na jakie się nieoficjalnie umawiał. Nie bez znaczenia jest

fakt, że prowadząc przez wiele lat działalność gospodarczą i zatrudniając kilkudziesięciu pracowników płacił im godne wynagrodzenia za pracę, dzięki czemu ci mogli utrzymywać swoje rodziny. Również szereg podmiotów gospodarczych, z którymi na przestrzeni tych lat współpracował odnosiło z tej współpracy wymierne korzyści. Wreszcie, Sąd zauważył także to, że J. S. mimo faktycznego bankructwa, toczących się wobec niego przez cały czas wielu postępowań egzekucyjnych i osiągnięcia wieku emerytalnego, faktycznie nadal pozostaje aktywny zawodowo - pracuje i osiąga jakieś dochody, przez co umożliwia w niewielkim zakresie prowadzenie tych postępowań egzekucyjnych i zaspokajanie się przez wierzycieli przynajmniej w minimalnym stopniu.

Biorąc wszystkie przytoczone wyżej okoliczności pod uwagę, sąd doszedł do przekonania, iż karami adekwatnymi do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynów będą kary jednostkowe pozbawienia wolności i grzywny wymierzone oskarżonemu w punktach 2-10 części dyspozytywnej wyroku. Wymierzając te kary sąd miał na

uwadze wysokość szkody wyrządzonej poszczególnym przestępstwem, czy też przestępstwami popełnionymi w warunkach ciągu przestępstw, a także stopień zawinienia przy realizacji znamion poszczególnych typów czynów zabronionych.

Jednocześnie sąd doszedł do przekonania, iż karą sprawiedliwą względem oskarżonego będzie kara łączna 2 lat pozbawienia wolności i kara łączna grzywny w wymiarze 800 stawek dziennych przy przyjęciu wysokości jednej stawki dziennej grzywny za równoważną kwocie 100 złotych. Mając na względzie fakt popełnienia tych przestępstw pod rządami poprzednio obowiązującej do dnia 30 czerwca 2015 roku ustawy kodeks karny, Sąd doszedł do przekonania iż zasadnym jest zastosowanie względem J. S. dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na najdłuższy pięcioletni okres tytułem próby.

Stosując to dobrodziejstwo w zakresie zasadniczej kary pozbawienia wolności, sąd doszedł do przekonania, iż kara grzywny winna być dostatecznie wysoka, jako, że będzie jedyną realną

			<p>dolegliwością odczuwalną przez sprawcę z tytułu popełnienia wielu poważnych przestępstw.</p> <p>W przekonaniu Sądu, orzeczone kary jednostkowe i kara łączna winny uzmysłwić oskarżonemu niedopuszczalność tego typu działań i motywacji i wdrożyć go do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości. Maksymalny okres próby winien przyczynić się do weryfikacji trafności postawionej przez sąd prognozy kryminologicznej.</p>
J. S. (1)	14	2,3,6,7,22	Na zasadzie art. 44§2 kk Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych, szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr 2 na kartach 3533-3536 pod poz. 1-31; 34-37
1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. S. (1)	13	11	Sąd zaliczając okres rzeczywistego pozbawienia wolności na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności popełnił błąd, jako, że zaliczenie winno nastąpić na poczet kary podlegającej efektywnemu

		wykonaniu, a taką jest kara łączna grzywny, a nie kara pozbawienia wolności.
1.6. inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>W toku postępowania karnego kilka pokrzywdzonych przez oskarżonego podmiotów gospodarczych zgłosiło swój udział w sprawie w charakterze oskarżycieli posiłkowych. Jednocześnie większość z nich złożyła wnioski o orzeczenie w trybie art. 46 § 1kk obowiązku naprawienia szkody. Sąd nie zasądził tego obowiązku z uwagi na fakt, iż dwa podmioty wniosek skutecznie wycofały, a mianowicie pełnomocnik (...) Bank (...) S.A. (k. 5064) oraz pełnomocnik (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. (k. 4443). Jeśli chodzi o (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R., to spółka ta uzyskała na drodze procesu cywilnego prawomocne</p>		

<p>nakazy zapłaty (k. 3885). Podobnie (...) z siedzibą w S. (k. 3892), (...) Sp.z o.o. z siedzibą w L. (k. 1902). Natomiast pokrzywdzona spółka (...) sprzedała wierzytelność K. K. (2), który wystąpił na drogę procesu cywilnego i również uzyskał nakazy zapłaty. Biorąc powyższe pod uwagę, a także obowiązującą klauzulę antykumulacyjną, wynikającą z treści art. 415§1 kpk, orzeczenie obowiązku naprawienia szkody w tym trybie nie było możliwe.</p>		
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>15</p>	<p>Generalną zasadą obowiązującą w procedurze karnej jest, iż w przypadku wydania wyroku skazującego, to oskarżony winien pokryć koszty procesu. W przekonaniu sądu okręgowego, mimo, iż aktualna sytuacja finansowa oskarżonego nie jest najlepsza, sąd uznał za konieczne i uzasadnione obciążenie go w całości opłatą sądową i wydatkami postępowania do kwoty 12 tysięcy złotych. Zważyć bowiem należy na fakt, iż w zakresie w którym doszło do wydania wyroku skazującego, sąd orzekł względem oskarżonego</p>	

karę o charakterze wolnościowym, a koszty postępowania zostały tak naprawdę wygenerowane przez działania oskarżonego. Jeśli chodzi o wydatki postępowania, to lwią ich część stanowią koszty kilku pisemnych jak i ustnych opinii biegłej rewident, które to ustalenia i wnioski opinii były permanentnie przez oskarżonego kwestionowane. Ponieważ w przekonaniu sądu zastrzeżenia oskarżonego pod zakresem opinii biegłej były w całości chybione, brak jest jakichkolwiek racjonalnych podstaw aby wyłożone w tym zakresie tymczasowo przez Skarb Państwa koszty nie miały zostać przez oskarżonego pokryte.

1.Podpis